

Domoznanski oddelek

35

GLASILO občine
2008

KNJIZNICA
IVANA POTRČA PTUJ

352(497.4 Dornava)

6004533,1

COBISS ◉

Glasilo občine Dornava

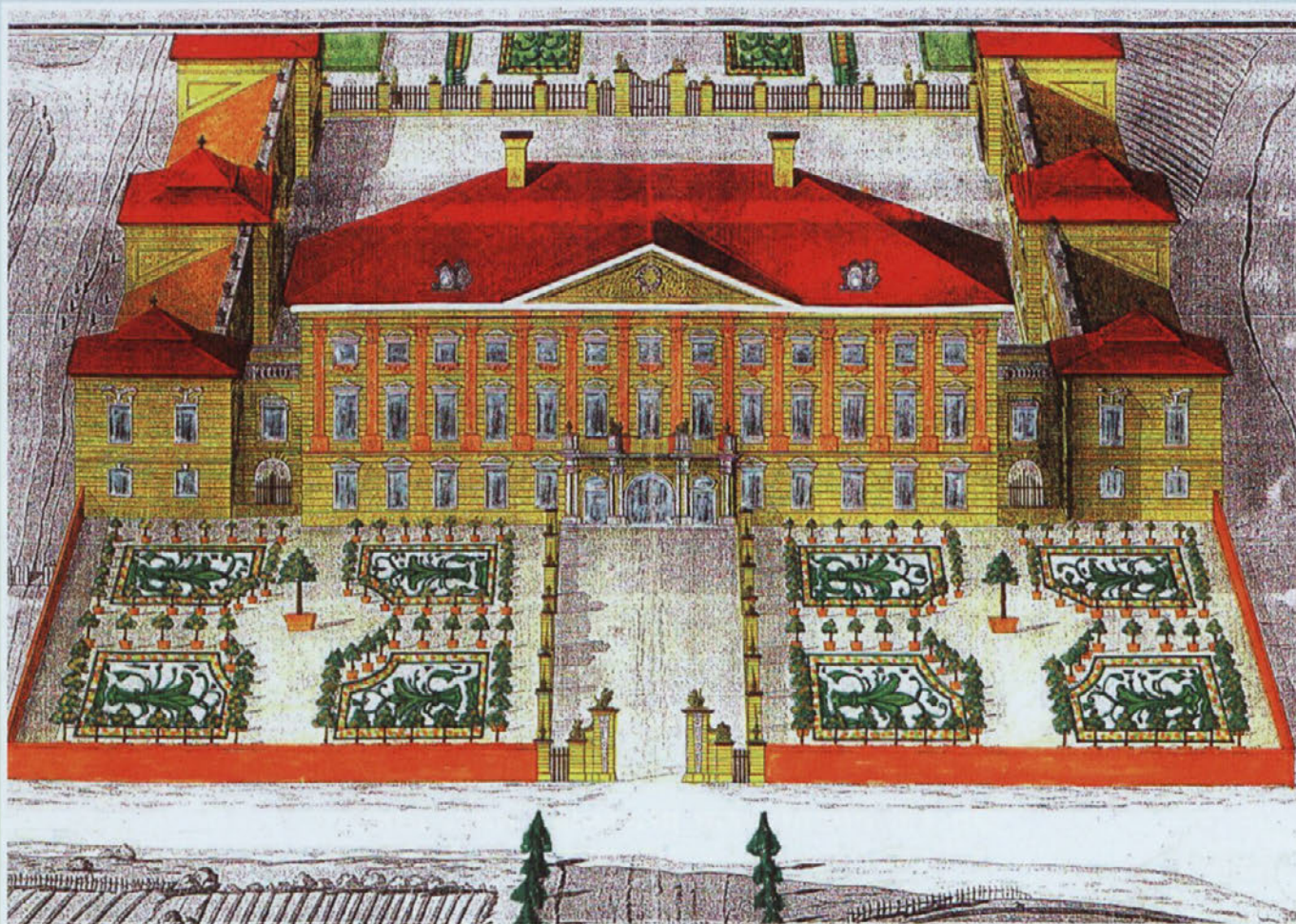
Leto X., številka 1

11. junij 2008

300 letnica (1708 – 2008)

*začetka mogočnega kompleksa dvorca Dornava,
je pravi čas za nove izzive,
predvsem za obnovo in novo namembnost.*

*Ali se doma zavedamo bisera,
ki ga imamo pa je vprašanje le za dvomljivce*

*V predvrtu dvorca je bila dragocena zbirka
200 primerkov različnih vrst citrusov:
sladki in grenki oranževci, citronovci, limonovci...*

Drage občanke in občani Občine Dornava!

Leto je okrog in pred nami je praznovanje našega občinskega praznika. To je čas, ko se veselimo naših uspehov, ki smo jih dosegli v času od preteklega občinskega praznika do danes.

Naše največje opravljeno delo je vsekakor dokončanje izgradnje kanalizacije v Dornavi. Letos pa sta v gradnji veji 3 in 4, kar zajema celotne Mezgovce. Upam, da bodo dela končana že v juliju letošnjega leta. Sočasno ob gradnji kanalizacije smo po celotni trasi polagali tudi optične cevi, ki bodo v prihodnjih letih zagotovile kvaliteten prenos internetnih podatkov, kar je vsekakor pomembno za razvoj naše Občine. Obenem smo tudi polagali v zemljo vse električne vode, kjer je bilo to mogoče. V dolžini 2.300 m pa so zasvetile tudi nove luči javne razsvetljave.

Na območju Mezgovcev je bila speljana komasacija kmetijskih zemljišč, Občina pa je uredila okrog 5 km poljskih cest.

Kar nekaj sredstev je bilo namenjenih za dokončanje gasilskega doma v Žamencih, za novi gasilsko-kulturni dom na Polenškaku imamo že vso dokumentacijo, vključno z gradbenim dovoljenjem, čakamo samo še rezultate evropskega razpisa, na katerega smo se prijaviли za sofinanciranje projekta. V Dornavi pa samo letos namenjamo 57.000 EUR za novi gasilski avto, za katerega želim, da ga ne bi bilo potrebno uporabljati v namene, za katere je nabavljen.

V prostorih občinske stavbe že čakajo urejeni prostori zdravnika in zobozdravnika, za katera je občinski svet na aprilski seji že sprejel sklep o podelitvi koncesije. Na vrsti je samo še Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije, da na javnem razpisu obema odobri programe.

Ne moremo pa mimo projekta Vila pri lipi – večstanovanjske stavbe na območju stare šole v Dornavi. Projekt je pripravljen in čaka na izvedbo. S tem bo kraj pridobil okrog 17 novih stanovanj, obenem pa bo rešena problematika stare šole, ki nam je v

zadnjih letih prej kaj drugega kot v ponos.

S sosednjo Občino Juršinci pa peljemo skupni projekt modernizacije in širitve ceste Vodul – Polenšak. V sklopu tega projekta se bo v celoti uredila tudi javna razsvetljava.

In pred Vami je novi izvod Glasila Občine Dornava. Upam, da boste našli kaj zanimivega branja tudi zase. Dogajanje v Občini Dornava je zelo živahno, pa naj bo to življenje v občinski stavbi, v društvih, zavodih ali župnijah.

Želim Vam prijetno praznovanje občinskega praznika in obilo poguma in moči za delovanje v naših skupnosti v prihodnje. Obenem pa lepo vabljeni na osrednjo občinsko proslavo, ki bo v nedeljo, 15. junija, in na ostale prireditve, ki jih organizirajo naša društva.

Rajko Janžekovič
Vaš župan

Drage občanke in občani Občine Dornava!

**Ob 13. občinskem prazniku naše občine
Vam iskreno čestitam in Vas vabim
na osrednjo prireditev ob občinskem prazniku,
ki bo v nedeljo, 15. junija 2008, ob 17. uri
pred občinsko zgradbo Občine Dornava.**

Rajko Janžekovič
Vaš župan

Zdravnik in zobozdravnik

Kot je že vsem znano, smo v pritličnih prostorih občinske stavbe v Dornavi od novembra 2007 do februarja 2008 gradili zdravstveno in zobozdravstveno ambulanto. Izvajalec del je bilo podjetje Gradis, ki je že prej gradilo občinsko zgradbo. Vrednost investicija je znašala okrog 270.000 EUR, od tega je Ministrstvo za zdravje prispevalo dobrih 51.000 EUR. Ostali delež je morala zagotoviti Občina Dornava.

Na aprilski seji občinskega sveta je tudi bil sprejet sklep o podelitvi koncesije zdravniku in zobozdravniku. Programe splošne medicine bo tako pri nas izvajala Nina Mileusnič, dr. med., specialistka družinske medicine. Program zobozdravstvenega varstva odraslih pa Zoran Ribič, dr. dent. med. Oba sta bila do sedaj zaposlena v ZD Ptuj.

Ker mora imeti vsak osebnega zdravnika in zobozdravnika, je priložnost, da si izberete zdravnico in zobozdravnika, ki bosta delovala v naši občini. Oba že vpisujeta paciente, kartoteke pa bosta prenesla v ambulanto v Dornavi. Pri nas bosta začela delati v oktobru, ko bosta dobila odobrene programe pri Zavodu za zdravstveno zavarovanje Slovenije.

Gradnja kanalizacije v Mezgovcih v polnem teku

Gradnja kanalizacije v Mezgovcih, na vejah 3 in 4, je v polnem teku. Letos smo uspeli z izvajalci del podpisati aneks k osnovni pogodbi že takoj v začetku leta. Pogodbeno vrednost znaša okrog 715.000 EUR. S tem bo v celoti dokončana kanalizacija v Mezgovcih in tudi na celotnem ravninskem delu Občine Dornava, kjer je kanalizacija najbolj nujna zaradi prodnate sestave tal. S tem bo rešena problematika na področju odvajanja komunalnih odpadnih voda,

hkrati pa dosežen velik napredek pri varovanju okolja, kar mora biti naša skupna skrb.

Kljub temu da je v aneksu rok za dokončanje del konec septembra, bo gradnja najverjetneje zaključena že v juliju, saj so dela do sedaj tekla brez kakršnih koli zapletov, razen kakšnih manjših sprememb poteka kanalizacijske linije.

Letos izvajalci gradijo tudi kanalizacijo tako, da se bo možno priključevati postopoma. Ko bo določen del zgrajen do konca in narejen tlačni preizkus, bo že možna priključitev na določenem odseku. Tako ne bo potrebno vsem čakati, da bi zgradili celotno vejo do konca.

RJ

Orati v razdalji 4 m od ceste...

... V SMERI PROTI NJEJ ALI V VIŠINI 1 m OD CESTE VZPOREDNO Z NJO JE Z OBČINSKIM PREDPISOM PREPOVEDANO

Komunalna inšpekcija Skupne občinske uprave ugotavlja, da občani pri oranju njiv ob občinskih cestah ne ravnajo v skladu z določili Odloka o občinskih cestah (Uradni list Republike Slovenije, številka 47/99 in 109/99), ki prepoveduje ogrožanje občinskih cest in prometa na njej.

Odlok o občinskih cestah v 2. odstavku 46. člena v 16. točki prepoveduje oranje njiv v razdalji 4 m od ceste, ko se orje v smeri proti njej, ali v širini 1 m od ceste, ko se orje vzporedno z njo. Kršitev te prepovedi je opredeljena kot prekršek, za katerega se posamezniku izreče globa v višini 62,59 evrov.

Komunalna inšpekcija redno opravlja inšpekcijske ogledе občinskih javnih in lokalnih cest in če ugotovi prekršek, ukrepa v skladu z občinskim predpisom.

Občani, ki pa želijo sami podati prijavo, jo lahko sporočijo na Komunalno inšpekcijo Skupne občinske uprave, Mestni trg 1, 2250 Ptuj, na telefonsko številko: 748 29 92 ali 748 29 63.

Občanom se svetuje, da spoštujejo prepovedi po Odloku o občinskih cestah, saj je njihov namen zagotoviti varnost na cestah, storjen prekršek pa tako očiten, da ga ni mogoče zanikati, saj je vsem na očeh.

Sabina JUPIČ,
komunalna inšpektorica

25. junij 1991 – 25. junij 2008

Sedemnajst let samostojne države Republike Slovenije

25. junija letos mineva natanko 17 let, ko je bila razglašena samostojna Republika Slovenija. Starejši se spominjamo svečanega večera pred skupščino v Ljubljani, ko je bila razglašena samostojnost. Prijeten junijski večer pred sedemnajstimi leti nam je v Sloveniji prinesel veliko odgovornih in zahtevnih nalog. V nekaj dneh se je Slovenija znašla na barikadah. TO Slovenije in slovenska policija sta se na slovenskih tleh in mejah srečali z JLA. V desetdnevni vojni smo Slovenci pokazali toliko poguma, enotnosti, modrosti in zdrave pameti, da smo zmogli svetovni javnosti dokazati svojo upravičenost do samostojne države.

Zadnji vojak JLA je slovensko ozemlje zapustil 25. oktobra 1991. leta. 15. januarja 1992 je Republika Slovenija doživela mednarodno priznanje. V OZN je bila sprejeta 22. maja 1992. 1. maja 2004 se je pridružila članicam EU. S 1. januarjem 2007 je sprejela denarno valuto evro. V prvi polovici leta 2008 uspešno predseduje EU. Rečemo lahko, da je to zares zgodba o uspehu. Zgodba o uspehu maloštevilnega naroda, ki se je moral vpreklosti sam boriti za svoj obstoj.

V februarju letošnjega leta smo se poslovili od dr. Janeza Drnovška.

Ko se spominjamo sedemnajstega rojstnega dne samostojne države Republike Slovenije, se spominjamo vseh tistih, ki so zaslužni zato, da danes naši otroci mirno spijo in da lahko v miru ustvarjamo.

V vojni 1991 smo se borili za varno življenje, za demokracijo, za spoštovanje zasebne lastnine, za zasebno gospodarsko pobudo, za spoštovanje kmeta in vere in cerkve kot stebrov naše tradicije, za svobodno uveljavljanje človekove ustvarjalnosti in strpno sožitje v različnosti. Naša velika vojna je bila vojna proti totalitarizmu in enotna opredelitev za demokracijo in svobodo.

V letu medkulturnega dialoga, ki ga je razglašila EU, je dialog med kulturami ne le stvar etike, ampak tudi preživetja. Da smo v tem sodobnem svetu lahko uspešni, ni dovolj, da se svoje drugačnosti zgolj zavedamo, naučiti se jo moramo sprejemati na način, da nas bo obogatila in opremila za življenje v tej pisani in vse bolj povezani svetovni skupnosti.

Domovina, Republika Slovenija, vse najboljše za 17. rojstni dan!

Irena Galun Pravdič

Pongratzova praprotnica – darilo dvorcu Dornava ob 300-letnici

Z veseljem vam sporočamo, da smo v dvorcu Dornava dobili podarjeno okrog 90 let staro praprotnico, ki je nekoč že imela domovanje v Dornavi.

Ker je pot te rastline zanimiva, za Dornavo posebej vredna in simbolna, vam zgodbo opišem, saj je vezana na naše aktivnosti.

Leta 2002 sem v oddaji TV Maribor »V vrtu« spremljal razgovor z vrtnarjem Rajnholdom Vavra. Priimek mi je buril domišljijo, saj je bil v dornavskem gradu vrtnar Vaclav Vavra. Po iskanju informacij in telefonskem kontaktu mi je g. Rajnhold Vavra povedal, da je sin Vaclava Vavra. Pozneje sva se večkrat srečala ob pripovedovanju zgodb iz spominov očeta v Dornavi, Mariboru ali blizu gradu Viltuš, kjer je g. Vavra doma.

Zaupal mi je tudi, da hrani palmo oz. praprotnico, ki jo je grof Pongratz, lastnik gradu Dornava podaril očetu, ko je odšel iz Dornave. Ko smo g. Vavri povedali tudi o pripravi projektov za obnovo dvorca Dornava, je izrazil pripravljenost, da to praprotnico podari Dornavi. Ponudbo smo odprtih rok in src sprejeli in praprotnica je danes v hrambi in oskrbi v Cvetličarni Narcisa in čaka na primerno mesto v dvorcu Dornava.

Ob pogledu na rastlino *Cycas revoluta* mislimo, da imamo pred seboj palmo. Spada v družino sagovk med golosemenkami, ki so svojo največjo razširjenost dosegle v mezofitiku. To je najstarejša vrsta rastlin, so dvodomne rastline in upamo na dragocene potomce.

Habsburžani so imeli dobro organizirano in strokovno vrtnarsko dejavnost. Vrtnarji so prihajali pretežno iz Nemčije in Češke. V Dornavo k grofu Pongratzu je leta 1912 prišel šolan vrtnar Vaclav Vavra, češkega rodu. Ta je ob svojem strokovnem znanju, ki ga je pred tem dobival v Angliji, Holandiji, Franciji, Nemčiji, ..., nekarijerističnih skominah in srčnemu uživaštvu v vrtnarjenju, ohranil prvotno podobo vrta dvorca Dornava in za delo navduševal druge. Okrog 1700 m dolg kompleks vrta je zahteval strokovno dobro podkovanega vrtnarja. Od posebnosti bi tu omenil zbirko okrog 200 citrusov (oranževci, limonovci) v predvrtu, ki so veljali za simbole večnega življenja.

Na fotografiji z desne: g. Miran Krivec, ZVKD Maribor, g. Rajnhold Vavra, vrtnar, g. Franc Zagoršak, OOOD

Leta 1922-23 je tu začel svojo vrtnarsko pot Ciril Jeglič, pomemben vrtnar v Jugoslaviji, ki je urejal Titove Brione, delal v Arboretumu Volčji Potok, na Rožniku, Tu je deloval kot pomočnik za parkovno vrtnarstvo in obenem je bil domači učitelj Pongratzovega sina Rudija. Z Vavro sta ostala prijatelja tudi po odhodu iz Dornave.

Naša praprotnica *Cycas* je pripotovala dolgo pot iz Mehike. Krajski inšpektor Habsburžanov Rubrič, prijatelj Vaclava Vavre, se je zadrževal na cesarskih vrtovih Maksimiljana, brata avstrijskega cesarja Franca Jožefa v Mehiki. Za darilo je prejel tudi sadike (bulbe) *Cycas* revo-

luta. Leta 1925 je Vavra zapustil Dornavo in odšel v Viltuš, Cycasi pa so romali z njim. Eden od njih je na naše veliko zadovoljstvo in ponos ter po zaslugi sina Pongratzovega vrtnarja priromal zopet v Dornavo. Lepa hvala g. Rajnholdu Vavra za dosedanjo skrb za rastlino in lepo darilo. Obljubljamo, da bo Cycas dobil primerno mesto v dvorcu Dornava.

V tem času romajo projekti za obnovo dvorca Dornava v Bruselj v veri, da se bo ob 300-letnici dvorca Dornava obnova tudi začela.

V Dornavi pa začenjamo drugi del romarske poti – to je obnova vrtnega dela. Naša ideja o posvetu obnove parka je obrodila sadove in bo bogato oplemenitena s strani stroke. Prvi del tega bo znanstveni simpozij: »Vrtna arhitektura 18. stoletja v Srednji Evropi, raziskovanje, rekonstruiranje, ohranjanje.« Namen dvodnevnega simpozija v dvorcu Dornava so pridobiti ustrezna znanstvena izhodišča za rekonstrukcijo, revitalizacijo in promocijo pozno-baročne vrtno zasnovane v Dornavi. Simpozij organizira Zavod za varstvo kulturne dediščine SLO v sodelovanju z Ministrstvom za kulturo RS, Biotehnično fakulteto in Občino Dornava – Odborom za obnovo dvorca Dornava.

Simpozij bo posvečen najpomembnejši raziskovalki slovenskih parkov in vrtov ter Evropski ugledni in priznani strokovnjakinji mag. Alenki Kolšek (žal prezgodaj preminuli). Njej gre tudi za sluzga, da je v svetovni enciklopediji vrtov (Chicago – London 2002) zajeta tudi Dornava. To tudi govori o pomembnosti parka dvorca Dornava.

300-letnica začetka mogočnega kompleksa dvorca Dornava je pravi čas za nove izzive, predvsem za obnovo in novo namembnost. Dvorec Dornava je zraven kulturnega pomena dajal kruh mnogim ljudem in bo še dajal.

Mnogim gre zahvala za premike v ohranitvi in poti obnove. Bi pa vseeno izpostavil 10-letno delo Odbora za obnovo dvorca Dornava, 20-letno delo posameznih članov, medijev pa vse do vrha državnih institucij in tudi preko meja naše dežele.

Dornava bo vključena tudi v EKP 2012. Mnogi strokovni domači in mednarodni obiski govorijo o mestu, v katero sodi Dornava.

Ali se doma zavedamo vrednosti bisera, ki ga imamo, pa je vprašanje le za dvomljivce. Biser baroka mora zasijati v pravi luči. Kdor si močno želi in veruje, temu se želje in sanje uresničijo. In mi verujemo.

*Odbor za obnovo Dvorca Dornava
Franc Zagoršak*

V Mezgovcih družabno življenje ne bo zamrlo

Tempo današnjega časa nas vse bolj odtuja, tudi življenje na vasi je popolnoma drugačno kot pred nekaj desetletji. Ni več kmečkih opravil, pri katerih bi se ljudje srečali, družili, saj se delo opravlja strojno. Ljudje prihajajo utrujeni iz službe in po opravilih, ki jih čakajo doma, komaj čakajo, da ležejo v posteljo. Zato v Mezgovcih iščemo razne priložnosti, ko bi se vaščani zbrali, se skupaj povsneli in tudi bolj spoznali – slednje velja predvsem za mlajšo generacijo. Tako VO skupaj z GD Mezgovci, ki je najaktivnejše in najštevilčnejše društvo v vasi, organizira razna srečanja. Prvo takšno srečanje v

letu je tradicionalna postavitve prvomajskega drevesa. Vsako leto eden od vaščanov da posekati smreko, za kar se na tem mestu vsakemu od njih najlepše zahvaljujemo. Majsko drevo postavimo ob vaško-gasilski dvorani, postavitvi pa sledi družabno srečanje s pogostitvijo. Naslednji vaški piknik smo imeli v preteklem letu prvega septembra, nato pa v novembru še martinovanje, ki je bilo v dvorani, saj so večeri v tem času že precej mrzli. Ker imamo v vasi kar nekaj vinogradnikov, je bila to priložnost za degustacijo vin.

Skupinski posnetek po dokončanju prve faze gradnje nadstrešnice.

VO Mezgovci je avgusta lani tudi sprožil humanitarno akcijo za pomoč pogorelim, s katero je bilo zbranih nekaj finančnih sredstev za novo gradnjo hiše.

Še bolj želimo urediti tudi prostor v jami pri Pesnici, kjer je nogometno igrišče. Tako smo se odločili tam postaviti manjšo nadstrešnico, kajti v primeru nogometne tekme ali turnirja ni primerne prostora za točenje pijače pa tudi sanitarije bi bile takrat zelo dobrodošle. Poleg tega bo to tudi dober prostor za manjši piknik. V prihodnosti želimo v tej jami urediti tudi igrala za otroke. Tako upamo, da bo ureditev tega prostora pripomogla k temu, da se bomo vaščani še več družili tudi ob različnih športnih igrah.

Mateja Šilak

Župnija Dornava

Stavbe, posebej še častljivo stare, potrebujejo nenehno vzdrževanje in obnovo. Tako je tudi z našo župnijsko cerkvijo sv. Doroteje. V mesecu februarju 2008. leta smo v notranjosti zvonika obnovili etaže in stopnice. Vse je bilo dotrajano, podesti preluknjani, stopnice nevarne. Dela se je lotil domačin g. Janez Zver s svojimi

sodelavci. Prepereli material so odstranili in ga zamenjali z novimi »fosni«. Stopnice je gratis naredil domačim g. Franc Rozman iz Dornave, za kar se mu tudi tokrat iskreno zahvaljujemo. Novi les je tudi primerno zaščiten proti lesnim škodljivcem.

Po obnovi je klicala tudi fasada zvonika. Predvsem na severni strani je bila prekrita z algami, kar je dajalo videz zamazanosti (fasada je bila črna). To je želel obnoviti že p. Jože Kramberger, pa ga je pot v večnost prehitela. Dela smo se lotili letos v aprilu. Pleskar g. Franjo Tolič iz župnije sv. Barbara v Cirkulanah je bil z dvigalom najprimernejši. Vso površino so ročno očistili, jo oprali z vodnim curkom, premazali z priporočljivo emulzijo, popravili in na novo prepleskali. Ob tej priložnosti smo popravili tudi stolpno uro in obnovili urne kazalce. Spet lahko z gotovostjo pogledate na stolp in ugotovite, koliko je ura. Iz obnovljenega stolpa sv. Doroteje zvonovi vztrajno pojo: Iz stolpa sem mi zvon doni, ko lega mrak po vasi...

Lep pozdrav vsem bralcem p. Emil Križan, župnik.

Župnijska Karitas sv. Marije Polenšak

V župniji Polenšak deluje humanitarna organizacija Karitas, ki je bila ustanovljena pred petimi leti. V župnijsko Karitas sv. Marije Polenšak so vključene prostovoljke iz skoraj vsake vasi v župniji. Vodi jih duhovni vodja domači župnik g. Slavko Štefko.

Njihovo delo je predvsem pomoč starejšim, obolelim, invalidom in družinam v njihovih stiskah. Priskrbijo jim hrano, oblačila ali kakšne druge materialne dobrine, ki so jih potrebni.

S sredstvi jim pomaga občina Dornava.

Na vsakomesečnih srečanjih dekanijske Karitas izmenjajo izkušnje s člani drugih župnijskih Karitas, si pomagajo in se duhovno bogatijo.

Prijavili so se za dodelitev hrane iz intervencijskih zalog Evropske unije. V letu 2007 so jo tudi trikrat dobili in jo razdelili pomoči potrebnim. S pomočjo donatorjev pripravijo miklavževanje za približno 150 otrok njihove župnije.

Ob velikonočnih in božičnih praznikih obišejo ostarele, bolne in invalide in jih priložnostno obdarijo.

Vsako leto se udeležijo izobraževanja humanitarnih delavcev, ki ga pripravi nadškofijska Karitas Maribor.

Da bi jim bilo v župniji laže in lepše, vabijo vse, ki želijo prostovoljno delati in pomagati, da se jim pridružijo.

Župnijska Karitas sv. Marija Polenšak

DU Dornava

Ponosni smo na naš kraj – ponosni smo na naše minulo delo

Upokojenci na čistilni akciji

Naše društvo šteje iz leta v leto več članov. Ob letošnjem občnem zboru nas je bilo že 318 in smo največje društvo v občini. Ponosni smo, ker imamo med nami članico, ki je stara 104 leta, in kar 58 članov, starejših od 80 let.

Živimo v tretjem življenjskem obdobju, ki ga spremljajo razne tegobe, kot so bolezni, izgube najdražjih, osamelost – a se ne damo. Vključeni nismo samo v DU, ampak delamo tudi v skoraj vseh društvih v našem okolju. Ne manjkamo na čistilnih akcijah, sadimo cvetice na naše okrasne grede po vasi, skrbimo za osveščanje članov na zdravstvenem področju, obiskujemo člane na domovih in v domovih upokojencev. Naši člani pa tudi skrbijo, da ne bodo pozabljeni nekateri stari običaji, ki so značilni za naš kraj.

Tudi okolico ribnika so pomagali urejati upokojenci

Članom pošiljamo čestitke ob rojstnih dnevih, jih vabimo na razne oblike druženja, kot je kolesarjenje, športni ribolov, balinanje, ekskurzije in izleti ter letovanje.

Družimo se tudi s sosednjimi društvi upokojencev, še posebej s člani na Polenškaku.

Starejše člane vsako jesen v mesecu oktobru razveselimo s povabilom na srečanje, jih pogostimo in skupaj z njimi preživimo ob nežni glasbi lep nedeljski popoldan. To je dan, ko starejši obujajo spomine na mladost, na prehojeno življenjsko pot, ki je bila med vojno in po njej zelo težka, pogosto v pomanjkanju in slabih bivalnih prostorih.

Danes smo upokojenci ponosni na naš kraj, saj so naše generacije v svojih najlepših letih marsikaj postorile, da je življenje v našem kraju lepše. Še vedno delamo v krogu svojih družin in v domačem okolju. Trudimo se, da bi bil naš kraj lepši, čistejši in da bi se razvijal v prijetno bivalno okolje. Srečni bomo, če bodo zanamci ponosni na našo vas.

Ob občinskem prazniku želimo upokojenci vsem občanom uspehov, zdravja in zadovoljstva!

Tajnica Marija Velikonja

DU Polenšak

Čas neizprosno hitro beži. Še malo in pol leta bo za nami. Vreme nam dela težave in močno vpliva na počutje starejših ljudi. Trga nas zdaj v hrbtenici, v kolenih, ramenih, vratu, v glavi in še kje... Bolečine si lajšamo z raznimi protibolečinskimi zdravili, ki pa imajo seveda tudi stranske učinke in so posledice lahko še hujše od samih bolečin. Zato previdno z njimi in po nasvetu zdravnika.

Vendar kljub vsem tegobam, ki tarejo starejše ljudi, od zdravja in nizkih pokojnin, je še vseeno nekje volja do dela, ustvarjanja in druženja med seboj.

Tudi DU Polenšak ne miruje in je po svojih močeh zelo aktivna.

Prva naša večja aktivnost je bila organizacija proslave ob Slovenskem kult. prazniku, 7. februarja letos. Na proslavi so sodelovali: otroci OŠ Polenšak, Mladinski pevski zbor iz Polenšaka pod vodstvom ge. Martine Horvat, pripravili smo recitacije Prešernovih, Gregorčičevih in Kosovelovih pesmi, pod vodstvom g. Romana Janžekovič je zapel cerkveni pevski zbor, nastopili pa so tudi pevci moškega kvarteta TD Polenšak, ki jih vodi g. Zlatko Munda. Program sta v prleškem narečju povezovali Tamara in Vesna, učenki OŠ Dornava in naš mladi humorist Aleš, slavnostna govornica pa je bila gospa Jožica Vajda.

V mesecu marcu smo opravili redno letno konferenco, sodelovali smo v čistilni akciji, uredili okolico naše cerkve, v maju pa smo organizirali še izlet na Goriško, z obiskom Svete Gore, Nove in Stare Gorice ter Solkana. Na naše veliko veselje nam je poleg veselega druženja služilo tudi lepo vreme.

V juniju bomo spet sodelovali na »Dnevu odprtih vrat« v okviru občinskega praznika, na kar se že z vso vnemo tudi pripravljamo.

V avgustu bo srečanje DU Polenšak in DU Dornava. Letos smo gostitelji mi na Polenšaku.

Tako se bo leto prevesilo v drugo polovico in kaj več o našem društvu v Glasilu ob Novem letu!

Vsem občanom občine Dornava čestitamo ob občinskem prazniku in jim želimo mnogo osebnih in skupnih uspehov!

Slavica Fras

Bilo je pred 28 leti

Prehojena je pot osemindvajsetih let, ki jo je zaznamoval prihod gasilskega kombiniranega vozila TAM 125 v gasilsko društvo Dornava. Takrat sem v društvu nastopal kot mladinec in sodeloval v članski gasilski desetini in še so spomini, kako smo se takratni člani moje generacije razveselili tega dogodka. Vozniki-strojniki so nam vozilo razkazali in nas z vajami usposabljali za delo z njim, kako rokovati v primeru intervencij, pomembnosti mazanja in vzdrževanje same pripadajoče tehnike – odnos do tehnike je bil zelo vzoren, saj verjetno ne bi doživelo takšne starosti. Z vozilom TAM 125 je bilo v teh letih opravljenih preko 100 intervencij, kar pomeni glede na požarni okoliš veliko število.

Z leti se je spreminjala in razvijala tehnika na vseh področjih razvoja človeštva – infrastruktura, kar je za sabo potegnilo tudi razvoj gasilstva, gasilske tehnike in načine gašenja. Zamislimo si požare nekoč in danes – »slama, kopice tega že skoraj ne pomnimo«.

Zato je ta čas prinesel tudi spremembe v gasilskem društvu Dornava, saj smo v letu 2006 pričeli s pripravo na zamenjavo gasilskega vozila GVC 16/25. Za vozilo oziroma podvozje, na katero je izdelana nadgradnja, smo izbrali Renault Midlum, za izdelavo nadgradnje pa Gasilska vozila Pušnik. V knjigo društva se piše leto 2008 in s tem nova pridobitev za Vas, spoštovani krajan, občani, gasilci – to ni samo pridobitev za gasilsko društvo, ki mu je naročeno opravljanje javne gasilske službe, to je pridobitev celotne lokalne skupnosti Občine Dornava. Predvsem pa Vam, saj z vašo pomočjo, z donatorskimi sredstvi ne bi mogli izpeljati tako velikega projekta, gledano na finančna sredstva.

Naj velja povabilo za Vse, ki prebirate te vrstice v Občinskem glasilu, da se nam pridružite 14. 06. 2008 ob

18. uri, ko bomo slovesno predali vozilo GVC 16/25 svojemu namenu.

Zahvala vsem, ki ste nam kakor koli pomagali pri realizaciji.

NA POMOČ!

*Poveljnik PGD Dornava
Kondrič Srečko*

Poročilo PGD Polenšak

Letošnje leto smo pričeli z organizacijo in izvedbo občnega zbora ter s prisotnostjo na občnih zborih pri sosednjih društvih.

Veliko ur je bilo in bo še vloženi za izgradnjo novega GASILSKO - KULTURNEGA DOMA. Prijavili smo se na razpis za pridobitev evropskih sredstev in sedaj čakamo z upanjem na ugodno rešitev.

Posebna zahvala gre vsem, ki so podarili les za ostrežje in vsem, ki ste ga pridno spravljali iz gozdov ter za odvoz na žago. Udeležili smo se čistilne akcije, ki je potekala v celotni občini Dornava.

Postavili smo majsko drevo in se družili pozno v noč ob kresovanju. Udeležili smo se sv. maše na dan sv. Florjana – zavetnika gasilcev. Naše društvo je letos bogatejše za dvanajst novih članov. Pet članov društva je opravilo izpit za ročne radijske postaje. Nabavili smo tudi nove gasilske čelade. Vsako prvo nedeljo v mesecu ima operativna gasilske vaje, na katerih se tudi poskrbi za opremo in orodišče. Sodelujemo na tekmovanjih v sklopu lige. Ob občinskem prazniku pa bo na Polenšaku 28. 6. 2008 gasilsko tekmovanje, nato pa gasilska veselica z Veselimi Štajerkami. Vsi ste lepo vabljeni!

Z gasilskim pozdravom – NA POMOČ!

*Za PGD POLENŠAK
Milena Sirc*

PGD Mezgovci

V leto 2008 smo zakorakali gasilci PGD Mezgovci z veliko delovnega elana in optimizma. Že v začetku leta smo se odzvali povabilom na občne zборе – v domači občini in izven nje. Ker je bil pustni čas letos zelo kratek, smo bili aktivni na dveh prireditvah, in to pri opravljanju redarske službe na prireditvi Prva brazda in pri pustni

povorki Fašenk po dornavsko. V februarju smo izpeljali 69. občni zbor PGD Mezgovci. Predsednik Franc Vrabl je osvetlil dogodke na gospodarskem in operativnem področju v letu 2007 ter se zahvalil gasilcem in vaščanom za sodelovanje in pomoč pri izpeljavi zastavljenih ciljev, še posebno pri izpeljavi naše prve prireditve Od paše do sira.

V naše društvo smo na občnem zboru svečano sprejeli tudi nove članice in člane.

Sprejem v naše vrste

V februarju so pričele potekati priprave in vaje z otroki za prireditve ob materinskem dnevu. Naši otroci so letos v ta namen izdelali darila za svoje mamice, babice in tete.

Na dan prireditve materinskega dne smo pripravili kulturni program, na katerem so se predstavili naši otroci z individualnimi ali s skupinskimi točkami.

Otroške delavnice

Program so pričele mažoretke iz naše vasi, mlade igralke in igralci pa so se nam predstavili z aktualnimi skeči. Za pestrost programa sta s svojo hudomušnostjo poskrbela voditelja Ingrid in Blaž. Da ne bi pozabili pomena praznika, so se z vsebino v recitacijah in pesmih otroci zahvalili svojim materam.

Vsem, ki so pomagali pri pripravi in izpeljavi kulturnega programa, se gasilci iskreno zahvaljujemo. Po končanem kulturnem programu je sledila prosta zabava in seveda "cekar party", ki je značilna za našo vas.

Na koncu meseca aprila smo postavili prvomajsko drevo pred gasilskim domom, nato izpeljali še mokro vajo na travnatem igrišču.

Mezgovske mažoretke

V tem času v Mezgovcih že potekajo intenzivne priprave za našo osrednjo prireditev Od paše do sira. Ali bodo naše priprave uspešne, bo najbolje, da se prepričate sami.

Igra Psihiater

Igra Večernik

Povabim vas, da nas obiščete v nedeljo, 22. 6. 2008, da si поблиže ogledate in okusite dobrote, ki jih bomo pripravili za vas. Za zabavo bodo skrbeli MLADI DOLENJCI.

Z gasilskim pozdravom »NA POMOČ«!

Članek pripravil Robert ŠACER

PGD Žamenci – 60 let obstoja!

PGD Žamenci je nastalo leta 1948 po akciji nekaj zanešnjakov iz vasi Brezovci, Slomi, Žamenci, Strejaci ter Strmec pri Polenšaku.

Prvi predsednik društva je bil Vinko Petek iz Brezovcev. Začetek je vedno težak in tudi v tem društvu je bilo tako, saj brez razprtij in nesoglasij ni šlo. V začetku se je društvo imenovalo GD Brezovci. Tu je bil prvotno mišljen tudi novi gasilski dom. Zaradi nesporazumov je vajeti tega društva prevzel predsednik Anton Kovačec in društvo prestaval v Žamence, kjer se je tudi preimenovalo v GD Žamenci. Začelo se je normalno delovanje, ki je rodilo prve sadove prostovoljnega dela. Leta 1952 je bila v Žamencih otvoritvena slovesnost novega gasilskega doma. V kasnejšem času je ta dom doživljal dograditve in razne obnove.

Tako smo imeli garažo (25 m²), dvorano (120 m²), mladinsko sobo (20 m²), kuhinjo (25 m²) in sanitarije (6 m²) z zunanjim vhodom. Ko je ves ta trud starejših članov pošteno načel zob časa, smo zagnano pristopili v enotno delovno akcijo – izgradnjo novega vaško-gasilskega doma, ki smo ga uspeli izgraditi v manj kot letu dni. Vso delo smo opravili prostovoljno. Tako smo pridobili nad 500 m² uporabne površine in obenem uredili vso infrastrukturo.

V gasilski opremljenosti razpolagamo z gasilskim vozilom za prevoz moštva in opreme, in sicer PEUGEOT-BOXER, ki prav letos šteje že 10 let. Notranje požare manjših razsežnosti lahko krotimo z visokotlačno brizgalno POWERJET, ki ima nad 200 barov pritiska. Za zunanje požare pa lahko uporabimo motorno brizgalno ROSENBAUER 800 l/min. Dva člana desetine opremljamo s kompletno opremo dihalnih aparatov. Trudimo se po najboljših močeh in upam, da bodo za opremljanje prišli kdaj boljši časi.

V našem društvu se ukvarjamo s prireditvami, športom in rekreacijo, pohodništvom, dokazujemo pa se tudi na kulturnem področju.

Daleč najbolj znan je gobarski praznik, ki letos praznuje 35. obletnico. Skratka, življenje na katerem koli področju v našem vaškem odboru si je težko zamisliti brez PGD Žamenci.

Ob 60-letnici našega društva se vsem, ki nam finančno pomagata in moralno zagovarjata naše delovanje, iskreno

zahvaljujem za prehojeno pot in zaupanje. Vsem članicam in članom PGD Žamenci pa iskrene čestitke ob tem jubileju. Letos 1. junija bo osrednja slovesnost ob 60-letnici in ob tej priložnosti bomo izdali prvi zbornik PGD Žamenci.

Franc Šuen

Aktivnosti Ted Lukari do zaključka koledarskega leta 2008

Smo že v mesecu maju, za nami je kar nekaj sodelovanj in zahtevnejša prireditvev, kot je Fašenk po dornavsko. V sklopu pustnih prireditev smo letos pripravili še eno, ki smo jo poimenovali Prva brazda. Izpeljali smo jo na prehodu iz svečnice v pustni čas. Ker je bila ta prireditev prvič in ker nas je odziv sodelujočih in gledalcev presenetil, smo se v upravnem odboru odločili, da postane tradicionalna.

Člani društva pa smo s sajenjem luka, ki že raste, pričeli priprave na 15. Lukarski praznik, ki bo v nedeljo 24. avgusta. Seveda pa bo potrebno pred tem postoriti še veliko stvari.

V mesecu juniju, ko praznujemo občinski praznik, bomo tako kot lani sodelovali na dnevu odprtih vrat v baročnem dvorcu Dornava.

Svojo prireditev bo dobila tudi Čušekova domačija, kjer bomo oktobra pripravili prvi kmečki večer. Z vsebino prireditve vas bomo še naknadno seznanili.

Člani sekcije orači pa v mesecu novembru pripravljajo že drugo martinovanje.

Glede na želje številnih občanov bomo koledarsko leto zaključili z organizacijo silvestrovanja v vaško-kulturni dvorani v Dornavi.

Aktivnosti, ki so pred nami, je torej še veliko, tudi neplaniranih, ki se jim, če je le mogoče, odzovemo. Z dobro voljo vseh članov društva in ob sodelovanju vas, dragi občani in člani drugih društev, nam bo zagotovo uspelo.

Zato že sedaj vabljeni k aktivnemu sodelovanju ali obisku katerekoli prireditve.

Predsednica TED Lukari Marija Belšak

Slovenjgoriško društvo General Maister

V nedeljo, 13.01.2008, je v dvorani PGD na Polenškaku potekal ustanovitveni občni zbor Slovenjgoriškega društva General Maister.

Odziv na vabilo za ustanovitev je bil namreč presenetljivo velik, saj se je na ustanovnem sestanku v gasilski dvorani na Polenškaku zbralo preko 50 ljudi, ki so podprli ustanovitev tovrstnega društva. Skoraj vsi so se namreč tudi vpisali med člane društva. Društvo ni omejeno na občinske meje, trenutno pa so naši člani iz občin Dornava, Juršinci in Sv. Tomaž.

Društvo si je v tem času že uredilo statut, registriralo društvo in vpis v Zvezo društev generala Maistra, ki ji predseduje mag. Milan Lovrenčič s sedežem v Ljubljani.

Rudolf Maister je bil zagotovo eden največjih Slovencev vseh časov. Njegovo ravnanje in vodenje slovenske narodne vojske ob razpadu Avstro-Ogrske monarhije ter boj za slovensko severno mejo v obdobju 1918-1920 so njegova največja dejanja. Že ta ga sama po sebi uvrščajo med velikane 20. stoletja. Generalu Maistru se imamo zahvaliti za to, da je danes slovenski Maribor, da je slovenska Štajerska, da je slovensko Prekmurje in žal le majhen del Koroške.

Sicer pa je namen in osnovna naloga društva v osveščanju mladine in prebivalstva o pomenu domoljubnosti in slovenstva, ki ga je zadnje čase zaznati vse manj, kar nikakor ni dobro. Z delovanjem društva bo tako omogočena tudi zahvala vsem tistim, ki so s svojim delom in aktivnostmi prispevali k samostojnosti naše države.

*Predsednik
Jožef Hojnik*

Najprej košnja, nato še žetev

Tudi letos se v mesecih maju in juniju v TD Polenšak intenzivno pripravljamo na našo tradicionalno osrednjo prireditev, na letos že 45. praznik žetve z razstavo kruha in pogač, ki bo 19. in 20. julija, pred njo pa na 2. tradicionalni praznik, ki smo si ga omislili lani, na košnjo trave na starodavni način, ki bo letos enako kot lani, na dan slovenske samostojnosti, to je v sredo, 25. junija 2008.

V TD Polenšak smo bili od lanske jeseni do teh poznopomladanskih dni kar se da aktivni.

Poleg nenehnih del in opravil, med katere sodijo vzdrževanje tur. doma, gospodarskega poslopja, okolice teh stavb, skrb za njivo, ki nam vsako leto znova omogoči, da na star način prikažemo žetvene običaje, skrb za zbirko ter nenehno pridobivanje in zbiranje starih strojev in orodij, ki so za nas neprecenljive vrednosti, v TD Polenšak poskušamo vedno znova organizirati in pripraviti prireditve, ki so na naše veliko veselje lepo sprejete in obiskane v velikem številu.

Tako smo praznične dni v mesecu decembru znova pričeli s postavitvijo in krašenjem praznične smreke in logotipa žanjice z letnico 2008 pred turističnim domom na Polenškaku.

30. 12. smo po zelo odmevnem lanskem koncertu v cerkvi sv. Marije pripravili božični-novoletni koncert. Cerkev je bila precej polna, zasluga za to pa je prav gotovo v izbranem seznamu nastopajočih. Nastopili so: Završki fantje, Mili, Marjan Zgonc, Moški PZ Jezero DU Budina – Brstje, Moški oktet iz Dornave, Moški kvartet TD Polenšak, cerkveni PZ s Polenškaka, mladinski pevski zbor s Polenškaka, Marjan in Martina ter voditeljici koncerta Tamara in Vesna, ki sta nastopili v vlogi angelčkov.

Koncert je ponovno uspel. Tako smo se člani zopet odločili, da tudi v naslednjem letu pripravimo kaj podobnega.

V mesecu januarju je bila v prostorih gasilskega doma na Polenšaku redna letna konferenca članov TD, na kateri smo poleg običajnih točk dnevnega reda v svoje vrste sprejeli deset novih članov, tako da se je sedaj število aktivnega članstva povzpelo že na 200.

Naslednja prireditev je bila v mesecu marcu, in sicer smo 25. 3. ponovno organizirali kulturni program z družabnim srečanjem v zahvalo našim mamam, ženam, dekletom...

Kult. program je pripravila gdč. Maja Kukovec, nastopili pa so otroci OŠ, mladinski PZ s Polenšaka, Predice TD ter člani TD kot igralci – amaterji.

Po večerji so nam med družabnim srečanjem večer popestrili učenci glasbene šole Zlatka Munda, za družabni del pa je skrbel ansambel Zlati dečki.

V soboto, 5. aprila, smo se krajani Polenšaka, med katere so bili v velikem številu zajeti tudi člani TD Polenšak, v okviru svetovnega dneva zemlje na temo »Uredimo in očistimo svet«, udeležili velike čistilne akcije čiščenja našega okolja.

Po opravljenem delu smo z veseljem ugotovili, da je narava iz leta v leto bolj čista in da se ljudje zavedamo pomena bivanja v čistem in zdravem okolju.

Med v začetku omenjena nenehna oz. sprotna opravila pa štejemo tudi delovanje naših sekcij. Tako se poleg dobro poznanih mlatcev in klepačev, ki ohranjajo kulturno dediščino, na razna povabila odzovejo tudi predice, ki ob ohranjanju starega opravila, tudi pojejo. Svoje sposobnosti in glasove urijo na pevskih vajah, ki jih imajo enkrat tedensko. Njihov zadnji večji nastop oz. gostovanje je bilo v mesecu januarju, ko so skupaj z ostalimi člani društva obiskale in se predstavile na Sejmu turizma v Ljubljani.

Tako ali še bolj pogosto pa se dobivajo tudi člani moškega kvarteta TD Polenšak, ki nas prav tako lepo in radi predstavijo, kamorkoli so povabljeni!

Pred kratkim pa se je v sklopu TD Polenšak ustanovila še sekcija pohodniki.

Vse zgoraj omenjene sekcije pa bodo 30. maja predstavile našo osrednjo prireditev ter TD Polenšak na odmevni prireditvi Polje, kdo bo tebe ljubil, ki jo prireja KD Prepolje.

V društvu smo pred kratkim sprejeli tudi povabilo za predstavitev kraja, društva ter osrednje prireditve na eni

od slovenskih televizij. S svojim sodelovanjem pa bomo tudi letos prisotni pri izvedbi prireditev ob občinskem prazniku pa tudi pri veliki akciji graditve novega vaško-gasilskega doma na Polenšaku, ki se obeta v tem letu, bomo prav gotovo tako ali drugače pripomogli.

Vsem občanom in bralcem glasila iskreno čestitamo ob prazniku naše občine!

Želimo si in vabimo vas, da nas obiščete in se udeležite naših prireditev, najprej košnje, nato pa še 45. žetve na Polenšaku!

Martina Horvat

Pohodniki na Polenšaku

V sklopu TD Polenšak se je poleg sekcij ohranjanja kulturne in naravne dediščine ter pevskih sekcij pred kratkim ustanovila še sekcija POHODNIKI. Ti so aktivni že drugo leto, in sicer so si v zimi 2006 vsak mesec ob polni luni omislili »lunine pohode«, ki se jih krajani udeležujejo v velikem številu.

Ta aktivnost ni bila izpuščena še noben mesec.

Pohodniki so se porodili v glavah več članic in članov TD Polenšak, trenutno pa ima glavno skrb za organizacijo poti in kolesarjenj gospa Stanka Kovačič.

Poleg omenjenih rednih pohodov pa občasno organiziramo tudi katerega večjega pa tudi kakšno kolesarjenje pride vmes. Tako smo se npr. 1. maja s kolesi odpravili s Polenšaka na Jeruzalem.

Pohodniki v pravem pomenu besede pa smo imeli zadnji večji pohod v nedeljo, 6. aprila 2008, in sicer smo se odpravili na Boč. Naslednji takšen podvig pa bo po napisanih planih sekcije v soboto, 7. junija 2008, ko se bomo povzpeli na Donačko goro.

Sekcija šteje 30 pohodnikov, ki se organiziranih aktivnosti udeležujejo po najboljših močeh, kajti tudi tu sta v tem hitrem današnjem tempu glavna dejavnika težko najdeni prosti čas in seveda tudi vreme.

Poglavitni namen in poslanstvo pohodnikov je, da se krajani družimo in srečujemo tudi ob aktivnostih gibanja in s tem združimo prijetno s koristnim!

Vsem članom občine Dornava iskrene čestitke in dobre želje ob občinskem prazniku!

Martina Horvat

Še vedno pridno treniramo

Tako kot vsako leto smo se tudi letos v mažoretnem, twirling in plesnem klubu odločili, da bomo tekmovali na državnem prvenstvu. Na VIII. odprtem državnem prvenstvu v Radečah (27. 4. 2008) nas je tekmovalo 45 deklet in 1 fant. Tekmovali smo v twirling disciplini B z dodatnim rekvizitom, in to kar tri skupine - **kadetinje** (do 10 let – tekmuje 11 deklet) z ruticami, **juniorke** (do 14 let – tekmuje 6 deklet) s trakom na palici in **seniorke** (od 15 let dalje – tekmuje 10 deklet) s pom poni, vse tri skupine pod vodstvom Karmen Ciglar. V mažoretni disciplini C pa so punce tekmovali v figurativi in paradi, kadetinje, stare do 12 let, pod vodstvom Maje Arnuš.

Tudi letos so pod vodstvom Sare Cenar, Sare Klemenčič, Katje Vajskopf, Maje Arnuš in Karmen Ciglar na državnem prvenstvu 14 deklet in 1 fanta iz našega kluba ocenili v osnovnem korakanju.

Se vidimo na naši prireditvi **Skok v počitnice** v mesecu juniju, kjer si boste lahko vse te in še druge koreografije tudi pogledali.

*Predsednica
Karmen Ciglar*

Rezultati:

Disciplina B juniorke – 4. mesto

Disciplina B seniorke – 2. mesto

Disciplina C kadetinje – 6. mesto

Osnovno korakanje – 7 srebrnih palčk in 5 bronastih palčk

Športno društvo Dornava v 1. polovici leta 2008

Najpomembnejši je nogomet, vendar smo aktivni tudi na drugih področjih

V začetku leta smo športno društvo zaradi lažje organizacije in vodenja reorganizirali v tri sekcije: šahovska sekcija, ženski in moški nogomet. Vse sekcije so bile v prvi polovici leta zelo aktivne in so ponesle ime našega kraja daleč naokoli.

Ekipa ŠD Dornava

Šahisti pod vodstvom vodje sekcije Petra Kokola so pozimi in spomladi sodelovali v slovenjgoriški šahovski ligi in zaslužno osvojili naslov prvaka. Ekipa v sestavi Tomo Viher, Marjan Čeh, Peter Kokol, Marjan in Milan Šilak se je tudi v posamični konkurenci odlično odrezala, saj so zasedli 1., 3., 4. in 6. mesto. V okviru občinskega praznika nameravajo novoustanovljeni šahisti po dolgem času ponovno organizirati posamični občinski turnir v šahu.

Da naša ženska ekipa misli resno, je dokazala že spomladi z organizacijo prijateljskih meddržavnih ženskih nogometnih tekem Slovenije proti Hrvaški in Srbiji. Na tekmah so se med dornavsko žensko ekipo in ekipama iz omenjenih držav spletle prijateljske vezi, saj jih vabijo na prijateljska srečanja v svoji domovini. Nogometna zveza Slovenije in reprezentanca Slovenije pa nas je pohvalila za odlično organizacijo in nam obljubila še kakšno reprezentančno tekmo. Dekleta pod vodstvom Mihaele Arnuš in trenerja Draga Preloga zagnano trenirajo in se pripravljajo na jesen, ko bodo zaigrale v 1. B slovenski ženski nogometni ligi.

Slovenija – Hrvaška

V moški nogometni sekciji je pozimi in spomladi treniralo in uspešno tekmovalo kar 6 ekip. Veterani še naprej tvorijo okostje, saj se vključujejo v vse aktivnosti društva. Članska, mladinska in ekipa starejših dečkov je bila zelo motivirana, kar se kaže v udeležbi na treningih, ki je najvišja v zadnjih nekaj letih. Da z najmlajšimi dobro delamo, nam pove dejstvo, da se nam je od lanskega poletja število otrok v društvu povečalo za dvakrat. V veliko veselje nam je, da so nam starši zaupali in da skupaj z nami opazujejo veselje in razigranost svo-

jih otrok. O tekmovalnih rezultatih žal ne morem napisati ničesar, saj sem članek moral oddati že pred koncem nogometne sezone. Ekipe zaenkrat odlično tekmujejo in imajo možnosti za sam vrh tekmovalnih lestvic.

Ekipe cicibanov U – 10

Da pa bi našim članom zagotovili čim boljše pogoje za trening in tekme, smo se aktivno lotili tudi naše infrastrukture. V objekt nam je ob veliki pomoči Društva uporabnikov KTV Dornava in podjetja TELEING d. o. o. uspelo pripeljati kabelski internet in telefon. Ker imamo veliko število ekip na premajhnem prostoru, bomo razširili objekt na teraso in tako pridobili prostore za sodnike in pisarno, v obstoječi pisarni pa bomo uredili dodatno slačilnico. Do konca leta želimo dokončati tudi centralno ogrevanje v objektu, zamenjati gole in hišice za rezervne igralce.

Izdelava stopnic na teraso objekta

Zavedamo se, da nam brez pomoči občine, naših zvestih donatorjev in vseh ostalih privrženecv našega društva ne more uspeti. Vsem, ki Športnemu društvu Dornava kakor koli pomagate, se iskreno zahvaljujem.

Vse podatke o našem društvu, donatorjih in aktualnem dogajanju lahko najdete na naši spletni strani nkdnornava.com, ki jo je za nas naredil in jo tudi ureja naš član in igralec Dejan Kokol.

Prireditve Športnega društva Dornava ob občinskem prazniku:

- 20. obletnica srečanij veteranov NK Dornave in Korotana Prevalje (31. 05. 2008)
- Občinski turnir v malem nogometu na travi (07. 06. 2008)
- Nogometna tekma župan in svetniki : predsedniki društev (07. 06. 2008)
- Občinski posamični turnir v šahu (21. 06. 2008)

Športno društvo Dornava vabi igralce in igralke vseh starosti, da se nam pridružijo na zelenih površinah oziroma da se preizkusijo v igranju nogometa.

Informacije: GSM 051 352 040 (Tomo)

Ob tej priložnosti vabim vse privrženecv dornavskega nogometa, da se nam ponovno pridružijo na tekmah v jeseni in na naših prireditvah ob občinskem prazniku.

Ob občinskem prazniku v imenu društva čestitam članom našega društva, donatorjem, navijačem ter vsem občanom in občankam občine Dornava.

Tomo Viher

Klub mladih občine Dornava vztraja še naprej!

KMOD poskuša s svojim delom na področju mladih rušiti predsodke in stereotipe o mladih, da so zdolgočaseni, brez ambicij in apatični. Člani in članice kluba poskušajo s svojimi idejami in pripravljenostjo pomagati mladim čim bolj polno in aktivno preživljati njihov prosti čas. Da je vnema velika, priča tudi potek 6. občnega zbora KMOD, kjer smo se zbrali mladi, da pokažemo, da zmoremo skupaj uresničevati svoje ideje in da lahko storimo veliko za druge, hkrati pa s tem tudi sami preživljamo vesele trenutke ob našem druženju.

Redni del občnega zbora je potekal brez večjih sprememb. Tudi v sami strukturi upravnega odbora ni prišlo do velikih sprememb. Vodilno mesto našega kluba ostaja v rokah Stanislava Ciglarja. Veliko nam je pomenilo, da so društva, katerih predstavniki so se udeležili našega občnega zbora, izrazila podporo in strinjanje z našim delom, za kar smo jim zelo hvaležni. Na samem občnem zboru smo si društva med seboj nekoliko neformalno obljubila podporo in medsebojno pomoč pri izvedbi raznih projektov.

Na tem mestu bi se želela zahvaliti vsem, ki so prišli in s tem izrazili podporo našemu delovanju in nam hkrati dvignili motivacijo za delo vnaprej. Žal pa ni bilo prisotnih nekaterih ostalih predstavnikov občine, tako da upamo, da mladi v občini Dornava po pomembnosti ne spadamo na zadnje mesto. V skladu z mladostniško razigranostjo smo mladi večer zaključili ob dobri družbi.

Glede na to, da smo mladi vedno polni energije, smo že za naslednji dan pripravili gledališko predstavo, in sicer

smo v našo vas povabili Impro ligo, ki se je odvijala 19. 1. 2008. S tem smo imeli priložnost, da smo se na lastne oči prepričali, kako poteka tekma dveh improvizatorskih ekip. Sicer smo mogoče pričakovali večji odziv s strani vaščanov, vendar lahko zagotovimo, da so obiskovalci uživali v sami predstavi improvizatorjev in da so se domov vračali nasmejanih obrazov.

Tako vas že zdaj vljudno vabim na našo naslednjo veliko prireditev – kolesarski maraton, kjer se bomo lahko družno razmigali na kolesih. Izreden dosežek KMOD pa je prav gotovo bila organizacija SpeedLAN, ki je bila izvedena na najvišji možni ravni. Ponovno SMO uspeli privabiti ljubitelje te zvrsti zabave iz cele Slovenije. Zvrstilo se je kar 48 tekmovalcev, kar je velik dosežek, lahko pa poudarimo, da je bilo preko 200 obiskovalcev, kar priča o uspešnosti samega dogodka.

Vsi ti opisani dogodki so le izsek našega delovanja. Ker pa želi KMOD prispevati tudi k večji interakciji med mladimi v sami občini, pa poskuša zagotavljati čim več raznih aktivnosti, kjer lahko mladi aktivno preživljajo svoj prosti čas. Tako so čez teden organizirani filmski večeri, ko poskušamo ugoditi takšnim in drugačnim okusom filmske tematike. Mladi se radi družimo tudi ob igranju pikada, namiznega tenisa in pokra, vse to pa lahko počnemo v našem klubskem prostoru, t.i. Lúkja. Prav tako pa smo ponosni na našo košarkaško ekipo, ki z vztrajnimi treningi in igranjem na tekmah lige PARKL uveljavlja naš klub in košarkaško sekcijo po celotni podravski regiji.

Uspele akcije in druženje nam dviguje moralo in zaupanje v to, da si mladi znamo izboriti mesto v kreiranju občinskega življenja. Ekipa KMOD je polna elana in idej za prihodnje delo. Nadejamo se, da bomo uspeli v tem letu uresničiti čim več naših ciljev, seveda pa brez vaše pomoči, dragi sovaščani, ne bo šlo! Ob koncu se želim zahvaliti članom in članicam, ki ostajajo zvesti našim idejam!

*Branka Bratuša
Podpredsednica KMOD*

Harmonikarski orkester Munda

Harmonikarski orkester glasbene šole Munda je bil ustanovljen v letu 2007. Šteje 12 članov v starosti med 13 in 40 let. Sestavljajo ga bivši in sedanji učenci glasbene šole, ki poleg študija in učenja najdejo čas za sprostitev v druženju in skupnem glasbenem udejstovanju. S takšnim sodelovanjem in srečanji pridobivamo izkušnje, zrelost, izpopolnjenost ter navezanost stikov. Mnenja smo, da je v glasbi zadovoljstvo, uresničitev želja in vse tisto, kar človeka duševno bogati in osrečuje.

Vaje orkestra potekajo na podružnični osnovni šoli na Polensaku. Pod taktirko Zlatka Munda, vodja glasbene šole orkester sodeluje na številnih prireditvah, ki se odvijajo na kulturnem področju v občini Dornava in izven občinskih meja. Prav tako z veseljem nastopijo vsepovsod kamor nas povabijo. Izvajamo glasbo, ki jo prireja vodja glasbene šole sam. Repertoar obsega skladbe od narodno zabavnih do zimzelenih melodij.

S svojo zanimivo sestavo, v kateri so prevladujoče diafonične harmonike, nekaj pihal, kitara, boben in spremljajoči vokali, v večini, na vsakem nastopu navdušimo

poslušalce. Orkester je pričel s svojimi prvimi nastopi prav ob prireditvah v sklopu praznika občine Dornava. Tudi letos se bomo predstavili na grajskem dvorišču, tako kot lani. Za ta dan pripravljamo glasbeno presenečenje. Z veseljem vas povabimo, da pridete in nam prisluhnete.

Zlatko Munda

Ekskurzija KO RK Dornava

Vsako leto KO RK Dornava organizira za člane RK in njihove partnerje ekskurzijo, ki jo lahko hkrati poimenujemo kot nepozabni izlet druženja. Izlet je bil kot ponavadi dvodnevni. Odhod z doma je bil v soboto, 10 maja v jutranjih urah. Prvi dan smo se z ladjo odpeljali na **Kornate**, ki so bili razglašeni za narodni park, so značilni predvsem številni zaščiteni zalivi, ki obiskovalcem nudijo mir in zasebnost. So kamnita oaza, z redkimi dokazi o nekdanjem življenju na otokih, kot so lepo oblikovani kamniti zidovi, redke rodovitne površine in skromne kamnite hišice.

Kornati so izredno bogati z ribami, saj se tam pogosto srečujejo športni ribolovci. Vrednost tega področja izpopolnjujejo kulturno-zgodovinski ostanki ilirskega utrjenega mesta, rimske vile v Mali Proverski, starokristjanske cerkve Sv. Marije in srednjeveških utrd in naselij.

Po legendi so Kornati, labirint morskih poti in otokov, nastali iz prgišča skalovja. Sestojijo se iz 140 otokov, otočkov in grebenov. Otočja so enkratna po svoji

razčlenjenosti in lepoti, katere bi si vsak posameznik enkrat želel ogledati.

Drugi dan našega popotovanja je bil namenjen ogledu nacionalnega parka Krka, na kateri so se izoblikovali lepi slapovi Krčić, Risnjak, Miljacku in Roški slab ter znameniti Skradinski buk, ki s 46 metri predstavlja najvišjo peščeno bariero v Evropi. V prelepem parku še posebno izstopata dva kulturnozgodovinska spomenika, frančiščanski samostan na otoku Visovcu in samostan Krka, v vrsti zanimivih naselij na območju parka pa kot zaščiten spomenik kulture izstopa Skradin.

Izletniki smo si lahko ogledali tudi mesto in območje Vodice, ki so bile v rimskih časih del pomembne trgovske poti, mesto pa je nastalo leta 1402. Vse do konca 19. stoletja so Vodice izvažale pitno vodo, danes pa sta v spomin na to obdobje na starem mestnem trgu ohranjena vodnjaka.

Ekскурzija je vsem dala navdih in izziv, da si je vredno ogledati te prelepe lepote.

Anica Vrabl

STRELSKO DRUŠTVO DORNAVA

Končana odlična sezona v streljanju z zračnim orožjem

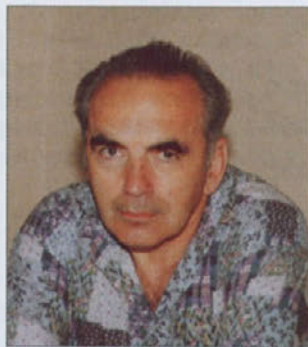
Za nami je ena izmed najboljših, če ne najboljša sezona v zgodovini društva. Čez celo sezono smo namreč nizali uspeh za uspehom tako v mlajših, članskih, kot tudi v veteranskih kategorijah. Predstavil bi samo par končnic v sezoni.

Odprto državno prvenstvo veteranov in veterank v streljanju z zračnim orožjem – Ljubljana, 1. 3. 2008

Prvenstva se je udeležil Slavko Ivanović, ki je postal državni prvak v streljanju s standardno zračno pištolo.

Rezultati pištola veterani:

1. IVANOVIČ Slavko	DORNAVA	178
2. SELAN Janez	OLIMPIJA	176
3. KAJTNA Roman	OKROGAR SKVARČA	176
4. ŠTRAJHAR Jože	CELJE	168

Slavko Ivanović. Kljub visokemu jubileju, 13. 5. 2008 jih bo štel 70 let, dosega izvrstne rezultate. Ob tej priliki mu vsi člani SD Dornava čestitamo za ta jubilej in mu želimo še naprej mirno roko in ostro oko. **Čestitamo!!!**

17. državno prvenstvo za mlajše kategorije v streljanju z zračnim orožjem – Gorenja vas 13. 4. 2008

To prvenstvo je bilo za Stašo Simonič zaključek odlične sezone v streljanju z zračnim orožjem, saj je drugače skoraj vsak teden imela različna tekmovanja in priprave za slovensko reprezentanco.

Rezultati pištola kadetinje (tekmovalo je 14 strelk):

1. KOLMAN Mojca	Marok Sevnica	371
2. SIMONIČ Staša	Dornava	359
3. MOLAN Simona	Brežice	357

Mojca Kolman je imela svoj dan, saj je z izrednim rezultatom, ki ga je dosegla in je marsikoga presenetil, izboljšala državni rekord za 5 krogov. Staša je streljala po pričakovanjih in tako pristala na drugem mestu, kar ji še naprej omogoča status kategoriziranega športnika.

Staša Simonič.

Kategorizirana športnica. Lanska državna in letošnja viceprvakinja v streljanju s standardno zračno pištolo. Čez sezono je nanizala vrsto zmag v 1. državni ligi mlajših kategorij in odličnih uspehov na drugih tekmah, ki jih je obiskala tudi izven naših meja. Udeležila se je velikih mednarodnih turnirjev v Beogradu, Zagrebu in Rušah. V 3. državni ligi, ki smo jo

letos po dolgih letih z odlično sestavo ekipe zapustili, se je med posamezniki uvrstila na 3.mesto.

17. državno prvenstvo v streljanju s standardnim zračnim orožjem za člane, članice, mladince in mladinke z zračno puško in pištolo – Ptuj, 19. 4. 2008

Najbolj prestižno tekmovanje z zračnim orožjem na državni ravni je prav državno prvenstvo. Letos je to tekmovanje gostil Strelski klub Ptuj na montažnem strelišču v telovadnici SŠC Ptuj. Za takšno tekmovanje je potrebno veliko organizacijskih sposobnosti in moram reči, da jim je zelo dobro uspelo. Zraven tekmovalnega dela se je letos SK Ptuj potrudil tudi okrog turistične ponudbe in tekmovalcem ponudil ogled ptujske kleti in drugih znamenitosti.

SD Dornava se je prvenstva udeležila z ekipo, ki je za nastop potrebovala predhodno normo, da se lahko udeleži takšnega tekmovanja.

Rezultati pištola člani posamezno
(tekmovalo je 89 strelcev):

1. SIMONIČ, BOŠTJAN	Kidričevo	569
2. LJUBIČ, CVETKO	Kidričevo	565
3. GROHAR, MIHA	Domžale	564
59. PETERŠIČ, JERNEJ	Dornava	538
78. ŠINCEK, BRUNO	Dornava	520
79. IVANOVIČ, SLAVKO	Dornava	520

Rezultati pištola člani ekipno (tekmovalo je 20 ekip):

1. KIDRIČEVO	1703
SIMONIČ, BOŠTJAN	569
SIMONIČ, SIMON	569
LJUBIČ, CVETKO	565
2. DUŠAN POZENEL	1692
TKALEC, PETER	569
BRUNŠEK, ANDREJ	565
ZORKO, ALJAŽ	558
3. KOPACEVINA	1666
BUČAN, SIMON	564
JENKO, PETER	561
PETERNELJ, ALEŠ	541
19. DORNAVA	1578
PETERŠIČ, JERNEJ	538
ŠINCEK, BRUNO	520
IVANOVIČ, SLAVKO	520

Slabim rezultatom, predvsem rezultatom Slavka Ivanovića in Bruna Šinceka, je botroval Slavkov predhodni nastop istega dne na državnem prvenstvu invalidov v Ljubljani in Brunov zlom leve goleni, ki se še ni popolnoma zacelil.

Ekipa SD Dornava. Od leve proti desni: Slavko Ivanović, Bruno Šincek in Jernej Peteršič

Strelno mesto z elektronsko tarčo SIUS-ASCOR

Montažno elektronsko strelišče v telovadnici SŠC Ptuj

Kvalifikacije za 1.B državno ligo v streljanju s standardno zračno pištolo - Ljubljana, 25. 4. 2008

Ekipi SD Dornava je letos, po več kot 10 let trajajoči borbi, z odlično sestavo ekipe uspel preboj iz 3. v 1.B državno ligo. Po skupni uvrstitvi na 1. mesto brez poraza v 3. ligi smo si zagotovili kvalifikacije za 1.B državno ligo. Na kvalifikacije je bilo uvrščenih 10 ekip iz celotne Slovenije. Iz naše regije se je zraven nas uvrstilo še SD Jože Kerenčič iz Miklavža pri Ormožu, ki pa kasneje žal niso dosegli dovolj krogov, da bi si zagotovili nastopanje v 1.B ligi. Konkurenca je bila zaradi nenadne spremembe pravilnika velika. Namreč zaradi preimenovanja 2. lige v 1.B ligo je sestavljena ekipa lahko bila brez mladincev. Nekateri so novo pravilo izkoristili in tako izpodrinili nepripravljene z mladincem v ekipi. Mi smo ekipo sestavili glede na stabilne rezultate posameznikov iz prejšnjih tekmovanj in tako je tudi naša mladinka ostala v ekipi. Čeprav je bilo do konca ocenjevanja zelo napeto, saj so naši strelci naredili par napak (te lahko razberete iz rezultatov posameznih serij pri posameznikih), smo vse nasprotnike močno premagali in si tako uresničili dolgo pričakovani cilj – uvrstiti se v 1.B državno ligo. Veselje v ekipi, veselje članov in veselje predsednika SD Dornava Bruna Šinceka je neizmerno! S skupnimi močmi nam je končno uspelo!!! Pred nami so novi izzivi in potrebno si bo zadati nove cilje.

Sodniki pri elektronskem ocenjevanju tarč

Rezultati posamezno (tekmovalo je 27 strelcev):

1. GROHAR Miha	SD Domžale	570
2. GABER Franci	SK MORIS	562
3. KOLARIČ Božidar	SD Dornava	561
4. MIHOLIČ Miran	SD J. Kerencič - Miklavž	559
5. KNEZ Olga	SD Repentabor	553
6. HREŠČAK Andrej	SD Vremščica	552
7. PETERŠIČ Jernej	SD Dornava	549
8. FABIANI Pavel	SD Vremščica	549
9. ROŽIČ Branko	SD Domžale	547
10. MRKUN Janez	SK MORIS	544
11. MARTIČ Sebastijan	SD Slovenske Konjice	541
12. SIMONIČ Staša	SD Dornava	541

Rezultati ekipno (tekmovalo je 9 ekip):

1 SD Dornava	269	277	275	281	276	273	1651
PETERŠIČ Jernej	86	93	90	90	94	96	549
KOLARIČ Božidar	94	91	93	96	91	96	561
SIMONIČ Staša	89	93	92	95	91	81	541
2 SD Vremščica	273	268	272	278	273	276	1640
HREŠČAK Andrej	93	93	94	92	93	87	552
FABIANI Pavel	87	89	94	93	92	94	549
MATJAŽIČ Boris	93	86	84	93	88	95	539
3 SD Domžale	265	267	277	277	274	276	1636
GROHAR Miha	95	93	97	95	96	94	570
HRIBAR Dejan	81	84	89	90	88	87	519
ROŽIČ Branko	89	90	91	92	90	95	547

Zmagovalna ekipa kvalifikacij SD Dornava. Od leve proti desni: Božo Kolarič, Staša Simonič in Jernej Peteršič

Nova pridobitev letošnjega leta je strellec iz sosednje Hrvaške Božo Kolarič, ki je letos osvojil pokal Hrvaške s kar 574 krogi. Je zelo stabilen strellec in je z nami pripravljen sodelovati tudi v naslednji sezoni, ko bomo pričeli z nastopi v 1.B ligi. Nastopi za naše društvo mu dajejo dodatne izkušnje in nove izzive.

Napisal Bruno Šincek

3. TRADICIONALNI NOVOLETNI TURNIR V STRELJANJU Z ZRAČNIM OROŽJEM – DORNAVA, 16. 2. 2008

Tudi letos, že tretjič zapovrstjo, se je na domačem strelišču in v izposojenih prostorih Kluba mladih občine Dornava odvijal tradicionalni novoletni turnir v streljanju z zračnim orožjem. Udeleženci turnirja so bili iz različnih sosednjih občin in so se potegovali za mamljive prehodne plakete, pokale in medalje. Tekmovali so v dveh disciplinah (serijska zračna puška in standardna zračna pištola) in dveh kategorijah (člani in rekreativci), tako da so do pokalov imeli priložnost priti tudi tisti, ki za orožje primejo samo občasno.

Namen tega tekmovanja je tudi druženje, saj smo za tekmovalce poskrbeli z okusnimi čevapčiči in pijačo, po podelitvi odličij pa je sledilo tarokiranje pozno v jutro naslednjega dne.

Prehodni plaketi, pokali in medalje pripravljeni za najboljše

Skupina udeležencev turnirja s prejemniki odličij

Rezultati:**Serijska zračna puška - člani:**

1. mesto: Zelenko Bogdan
2. mesto: Matjaž Vrtič
3. mesto: Darko Peteršič

Serijska zračna puška - rekreativci:

1. mesto: Jože Cigula
2. mesto: Bogdan Hrga
3. mesto: Danijel Hanželič

Standardna zračna pištola:

1. mesto: Jernej Peteršič
2. mesto: Slavko Ivanović
3. mesto: Staša Simonič

Prejemniki odličij v streljanju s standardno zračno pištolo. Od leve proti desni: Slavko Ivanović, Jernej Peteršič in Staša Simonič

Predsednik SD Dornava Bruno Šincek (zlom leve goleni mu je onemogočil nastop) in član Matjaž Vrtič z zmagovalcem v streljanju s serijsko zračno puško v članski konkurenci Bogdanom Zelenkom, ki je tudi zaporedni dvakratni prejemnik prehodne plakete. Če mu uspe naslednje leto ponoviti letošnji uspeh, mu plaketa ostane v trajni lasti.

Napisal Bruno Šincek

Zgodba mojega življenja

Ime mi je Nataša. Na svet sem privekala v Nemčiji, kjer so bili moji starši na začasnem delu. Ko sem bila stara tri mesece, sem se skupaj s starši vrnila v Jugoslavijo. Zaradi invalidnosti, ki se je pojavila takoj po rojstvu, sem bila dve leti v bolnišnici. Potem sem bila eno leto doma. V starosti treh let so me sprejeli na zdravljenje v »Bolnico za ortopedsko kirurgijo i rehabilitacijo« v Rovinju. V tej bolnišnici sem bila na zdravljenju dolgih 12 let. Na to bolnišnico me vežejo slabi spomini. Sestre v bolnišnici niso lepo ravnale z mano. Zdravniki so bili strogi in mi niso pustili do besede. Ves čas sem bila priklenjena na posteljo. V bolnišnici me je največ obiskovala sestra Mirjana, občasno pa sta prišla na obisk tudi mama in ata. Starša sta za vsako stvar komplicirala. Ker sem bila neješča, me je mama hranila na silo. Prijela me je za nos in mi potisnila žlico s hrano v usta. Ko je mama prišla na obisk in sem bila polulana, je vzela pas iz hlač in me natepla, da sem bila vsa modra. Iz bolnišnice bi morala iti domov. Starša sta dobila stanovanje. Čakala sem, da prideta po mene, vendar jih ni bilo. Potem jih tudi na obiske ni bilo več. Starša sta se ločila. Mama se je z bratom preselila v Piran, kjer je odprla čevljarstvo delavnico. Center za socialno delo Piran je začel urejati mojo selitev v Zavod Dornava. V bolnišnici so mi povedali, da grem v »stari dom«, kjer so sami starejši ljudje. Ko so me pripeljali v Dornavo, sem bila presenečena, saj sem prišla med sovrstnike. Takrat sem bila stara petnajst let.

V Dornavi sem sedaj že enaindvajset let. Zavod je moj dom, ker drugega doma nimam. V zavodu se zelo dobro počutim. Bivam v novih prostorih, v dvoposteljni sobi, skupaj z Majdo. Z Majdo sva prijateljici in se zelo dobro razumeva. Vedno mi je pripravljena pomagati. Jaz pa njo učim voziti električni voziček, ki ga je dobila pred kratkim, saj sem jaz dobila električni voziček pred njo in sem v vožnji že bolj izkušena. Vsak dan pijeva kavico. Z Majdo naju obiskujeta tudi prostovoljki Nina in Mojca, ki nama krajšata čas. Imam pa tudi prijateljico Majdo, ki dela na Centru za socialno delo Piran. Večkrat se slišiva po telefonu. Za praznike in rojstni dan pa mi pošlje paket. Majda mi je tudi uredila državljanstvo, ker sem po mami Slovenka. Mama pa se je izpisala iz Slovenije.

V Zavodu mi dneve polepšajo različne aktivnosti. Ena takih aktivnosti so srečanja z otroki iz vrtca v Dornavi. Družimo se v zavodu ali pa v vrtcu. Skupaj pojemo, rišemo, lepimo, barvamo in se pogovarjamo.

Dvakrat na teden hodim v delovno terapijo. Tam izdelujemo različne izdelke, ki jih postavimo na ogled na razstavi in jih tam tudi prodajamo. Jaz sem skupaj z Manco in Marjano pri blagajni.

Vključena sem tudi v potujočo knjižnico. Ko bibliobus pripelje knjige, se z Majdo dogovoriva, katero knjigo mi bo prinesla. Jaz knjigo prelistam in pogledam, Majda pa mi jo prebere.

Učim se igrati na citre pri Aniti in pojem v pevskem zboru.

Rada se tudi odpeljem pod pergolo, kjer sem v naravi in se srečam z drugimi varovanci in njihovimi starši. Predvsem rada klepetam z gospo Jelko.

Dobro se razumem z delavci zavoda. Posebej mi pomagajo delavci na enoti A4. Milena mi pomaga pri razpolaganju z žepnino. Za žepnino sem si kupila radio, DVD, oblačila, higienske in kozmetične pripomočke in priboljške. Za rojstni dan pa sem šla na izlet v Maribor. V Evroparku sem si kupila zapestnico in plačala kosilo. Na

enoti A4 pa so delavci zbrali denar in mi kupili za rojstni dan pižamo. Bila sem zelo presenečena.

V Zavodu mi nič ne manjka, vendar pogrešam družino. Nihče od mojih domačih se ne zanima za mene. Ne vem, kje živi mama, sestre in bratje, oče je že umrl.

Zelo si želim, da bi imela več obiskov in da bi tudi jaz lahko šla občasno h komu na obisk.

Ko boste prebrali mojo zgodbo, se bo mogoče kdo odločil, da me v zavodu obišče in me tudi bolj podrobno spozna.

Nataša PERAČIĆ

Varovanka zavoda Dr. Marijana Borštnarja

Moje življenje

Moje življenje se je začelo v lepem kraju – to je v mojem Zapečjaku in tako se imenuje moj rojstni kraj. Rojen sem na domači postelji 4. 6. 1962. Po horoskopu sem dvojček. Mi v našem rojstnem kraju se imenujemo Zapečkarji – po peči, kjer so žgali opeko. Tam sem pustil svojo lepo mladost.

Nekdaj, ko sem bil majhen, sem bil zelo poreden, kot sem še zdaj – včasih. V petem letu sem dobil bolezen, ki se ji reče meningitis. Komaj so me rešili. Bolezen mi je pustila velike posledice. Takrat nisem hodil v vrtec in malo šolo, ker je še ni bilo. Doma sem do prvega razreda osemletke jezil ljubo mamico. Zime so bile ostrejše kot sedaj. Z napolnjeno vrečo s slamo ali s čim drugim smo se vozili po teh naših bregovih. Bilo nas je zelo veliko. Vozili smo se v koloni ali vsak posamezno, če je bil mesec, do dveh zjutraj. Od doma so nas klicali, ampak ni se mi dremalo, nismo bili zmatrani. Naveličali so se in odnehali. Progo smo si pripravili za drugi dan z vodo iz vodnjaka. Zjutraj smo se spet vozili. Vreče so bili od krmil za male piceke ali od umetnih gnojil. Midva z bratom sva se vozila po snegu s »kvočkoj«, ki nama jo je naredil sosed pintar, ki je delal sode. To je bilo vozilo, manjše od sani, ki je letelo samo po zmrznjenem. Brata sem pustil v globino, v potok, ki se mu reče Hudournik. Jaz sem skočil s kvočke pred potokom, brat pa v led in v vodo. Videli so naju sosedi in brata, ki je bil mlajši, rešili iz vode in premraženega prignali domov. Doma sem bil bit s pasom od hlač za to, kar sem napravil.

Moja mladost mi je bila super. Uničili smo dosti koles. Eden si je nekaj zmisлил in smo ga vsi posnemali. Ko sem se s kolesom skoraj ubil, pa brat ni fasal. Smejale so se drugi so se smejali.

Šel sem v šolo v prvi razred osnovne šole Kog. Prvega razreda nisem mogel napraviti in so me dali v posebno šolo v Ormož.

Ko me mamica prižene k psihologu, me ta vpraša, če ima pes štiri noge in jaz: »Nima, ima tri!« Psiholog mi reče – ti si kompletan za skrajšan program posebne šole Ormož.

Mama je bila jezna in mi je rekla: »Ti butelj, kaj pa govoriš!« Jaz – nič. Resnica, veste, da lahko pes hodi po treh, če nima štirih nog.

V šoli na Hardeku je bilo še kar super. Potem smo hodili k pošti in je bilo še kar prijetno in spise smo pisali za novo šolo. Pri spisih sem bil odličen, pri matematiki in likovnem pouku sem bil bolj zanič. Drugi učenci so mi

pomagali matematiko, jaz pa njim spise in nareke. V tretjem razredu sem pisal na avtobusu matematično nalogo in se je zelo treslo, ker je bil še makadam. Ko sem prišel v šolo, me je bilo zelo strah, če bo tovarišica Slavica pogledala nalogo. Čisto na koncu je rekla, da naj pokažemo nalogo. Ta mala Slavica je bila jezna, da se je penila: »Miško, kje za boga, kje si prepišavao?« Da mi očala dol in prek svojih gleda – vso gobo zabriše v mene in me premlati. Do zadnjega avtobusa sem moral prepišavati.

V sedmem in osmem razredu pa tovariš Bojan pravi na sestanku mamici, da so vsi okoli punc, samo Vladek ni pri njih in se joče. On se verjetno punc boji....Jaz sem bil jezen, ko mi je mamica povedala, kaj govorijo. Kaj bom poleg njih, če sta dve punc, vsi ne moremo biti okoli njih?

Imel sem namen, da ko končam šolo, grem za novinarja ali pa dimnikarja. Od tega ni bilo nič. V 17. letu sem dobil padavico, odpeljali so me na Ptuj, od tam v Maribor. Ko sem se zbudil, mi je zdravnica rekla, da ne smem iz postelje in da imam hudo bolezen. Nisem ubogal in so me priklenili na posteljo.

Če bi bil zdrav, bi dosti potoval in delal na malem gruntu. Tudi oženil bi se in imel lepo družino. Zdaj, ko sem bolan, si iščem sebi primerne ljudi in se z njimi veliko družim.

Ta spis sem napisal Vladek Miško. Hvala lepa!

Vladek Miško

Uporabnik VDC Ormož

Zavod Dr. Marijana Borštnarja Dornava

Od zrna do kruha

V vrtcu Dornava smo se letos prvič srečali s projektom, ki smo ga poimenovali OD ZRNA DO KRUKA. Projekt smo izvajali šest tednov z vsemi štirimi skupinami otrok, ki obiskujejo vrtec.

Pri projektne delu smo izhajale iz predpostavke, da se otrok v projektu uči na zanj značilen način – skozi lastno izkušnjo.

Z načrtovanjem aktivnosti, pri katerih so otroci neposredno sodelovali, smo dosegali notranjo motiviranost. Z veseljem so se vključevali v različne dejavnosti in

se obenem tudi veselili in sprostili. Vesele smo, saj smo dosegle cilj, ki smo si ga na začetku projekta zastavile, to je: spoznati različne vrste kruha in vzgojiti pozitiven odnos do kruha.

Projekt se je odvijal po zaporedju v vsaki skupini drugače, zato smo izdali tudi brošuro z opisom, kako je potekal v vsaki skupini.

Odvilo se je veliko dejavnosti: sajenje žita, spremljanje rasti žita, ogled in priprava polja na setev, ogled kmetije, pekarnice, mlina, ogled stare krušne peči in seznanitev o tem, kako so nekoč pekli kruh, peka kruha v vrtcu z babilami in mamicami, spoznavanje moke, različnih vrst žita ...

Bilo je zelo lepo. Sodelovali so tudi starši in zunanji sodelavci. Vsi smo bili zadovoljni, še posebej zato, ker so bili zadovoljni naši otroci. Z veseljem so se vključevali v vse dejavnosti.

Projekt smo zaključili z animacijo Stena Vilarja Od zemlje do žemlje.

Verjamemo, da se bomo že naslednje šolsko leto srečali z novim izzivom, saj je letošnji pozitivno deloval na vse.

Letos v Ljubljani poteka festival slovenskega šolstva – Ustvarjalnost in inovativnost pri učenju. Komisija je izbrala projekte, ki se bodo 21., 22. in 23. 5. 2008 predstavljali na Gospodarskem razstavišču. Veseli smo, da smo bili izbrani. Tako bomo naš vrtec in naše delo predstavili širši javnosti.

*Zapisala vodja projekta
Maja Bezjak*

DAN ZEMLJE

22. april je dan Zemlje. Na Ptujju se je tega dne odvijal dogodek pod naslovom »Kako zmanjšati količino odpadkov«. Organizirala sta ga Altius in Čisto mesto Ptuj.

Tudi naša šola se ga je udeležila s predstavitevjo na stojnici.

Učenci 9. a in 9. b smo pri pouku gospodinjstva spoznavali pravilno ravnanje z odpadki in govorili o zmanjševanju onesnaževanja okolja. Izdelali smo Eko koše za papir in plastiko, saj vemo, da v šoli »pridelamo« največ odpadkov te vrste. Pri delu smo izhajali tudi iz dejstva, da količino odpadkov lahko zmanjšamo na način, da že uporabljene stvari predelamo oz. preoblikujemo v

Dan Zemlje (foto: Z. Prelog)

nove in s tem damo novo uporabno vrednost. Tako lahko koš za papir izdelamo iz embalažne kartonske škatle ali koš za plastiko iz plastičnih lončkov. Istočasno pa poskrbimo, da tudi koš estetsko in izvirno dopolnjuje bivalni prostor.

Simbolično smo na stojnico postavile tudi silhueto človeka, ki se sprašuje: »Kam si želim?«

Na umazano, onesnaženo zemljo ali čisto, urejeno? Simbolizira vse ljudi – vse nas, ki bi se morali vprašati enako in se odločiti, kje bi raje živeli mi in naši potomci in morali bi se potruditi, da bi naša želja postala realnost.

Na stojnici pa smo predstavile tudi idejo, kako zmanjšati količino odpadkov na način, da odkrijemo novo uporabno vrednost – zaščitno embalažo živil (npr. papirčke od bombonov, ovitek od čokolade...) sestavimo v pravokotnik na eko papir, vse skupaj plastificiramo in potem uporabimo kot zaščitni podstavek za krožnik, skodelico ... ali pa dva taka lista povežemo z vrvico in imamo mapo – izvirno in unikatno. Iz eko papirja smo izdelale tudi knjižna kazala, ki smo jih na stojnici delile mimoidočim.

Zelo smo vesele, da smo lahko sodelovale pri tem dogodku in smo s svojim delom in predstavitevjo zadovoljne. Zadovoljne in ponosne smo tudi, da smo na stojnici s predstavitevjo dela naših sošolcev in sošolk prispevale majhen delež pri ozaveščanju ljudi pri skrbi za ohranjanje našega okolja.

Ozaveščanje vseh ljudi - vseh nas - je izrednega pomena, saj je ZEMLJA le ena, zato jo negujmo, pazimo, varujmo.

*Jana Petek, 9. a, Tamara Ernejčič, Tamara Muršič,
Ana Černezel in Aleksandra Kvržič iz 9. b razreda*

Dan šole 2008 v pričakovanju

Z letošnjo prireditvijo ob dnevu šole, 11. 4. 2008, smo obudili spomin na očeta slovenske književnosti in utemeljitelja slovenske zavesti Primoža Trubarja, ob tej priložnosti pa pokazali na bogastvo, ki se zrcali v celoletnem delu naših učencev.

Kolikokrat v življenju se zavemo pomena lastnega jezika, zmožnosti govorjene in zapisane besede, jezikovne in narodne svobode? Začetke lahko poiščemo v preudarnem, plemenitem in razgledanem človeku, ki je s svojim delom in napredno miselnostjo zaznamoval 16. stoletje, hkrati pa oblikoval temelje, na katerih smo gradili prihodnost lastnega jezika in kulture. V letošnjem letu praznujemo 500-letnico njegovega rojstva, na kar smo želeli opozoriti tudi s prireditvijo ob dnevu šole.

Zagotovo je to dan, ki ga razumemo kot praznik vseh učencev, učiteljev in ostalih delavcev, s katerimi se trudimo za skupno dobro. Letos sta se vsemu temu pridružila še skrita želja, tiho pričakovanje, da nas s svojim obiskom počastita predsednik Republike Slovenije dr. Danilo Türk in njegova soproga, gospa Barbara Miklič Türk. A vse je ostalo le pri želji.

Po prisrčnem pozdravu gospe ravnateljice Marte Tuš je zbrane nagovoril mag. Milan Lovrenčič iz Urada dr. Antona Trstenjaka. V svojem obsežnem govoru se je oprl na pomen Primoža Trubarja, domovinske vzgoje in

poslanstvo učiteljskih vrst. V osrednji prireditvi, ki sta jo na sproščen način povezovala učenca 9. r., Aljaž Horvat in Ingrid Vrabl, so nastopili otroci iz vrtca, matične šole in podružnice Polenšak. S svojimi nastopi so pokazali na tisto, kar je značilno za naš kraj, naše šolsko okolje; na našo dornavsko misel, besedo, ples in pesem. Po končanem programu sta sledila ogled razstave v šolski jedilnici ter klepet s cenjenimi gosti.

V celotno dogajanje, ki se je na šoli odvijalo dobrih štirinajst dni, je bilo vložena veliko truda, pozitivne energije in želje po dobro opravljenem delu. Veliki dan je za nami. In občutki? Edino merilo sta naše osebno zadovoljstvo in zadovoljstvo učencev, s katerimi sodelujemo kot učitelji in prijatelji. Njihov nasmeh, ki odkriva iskrenost in preprostost, je najlepša zahvala in motivacija za nove podvige in sodelovanja v prihodnosti.

Učiteljici Irena Vesenjak in Valerija Lenart

Literarni večer ob slovenskem kulturnem prazniku

*Darilo je oblika zahvale,
način, kako rečemo »hvala« človeku.
Namesto da bi to storili z besedami,
storimo s predmetom,
kajti predmeti govorijo,
ponazarjajo čustva in vrednote,
sporočajo občutja.*

(N. Piepoli)

V četrtek, 7. februarja, smo učenci OŠ dr. Franja Žgeča in podružnične šole na Polenšaku pripravili literarni večer ob slovenskem kulturnem prazniku.

Prireditev je bila v avli šole, učenci so se predstavili s svojimi literarnimi prispevki, ki so jih doživeto in z navdušenjem prebrali. Prireditev so popestrili učenci glasbene šole Nocturno iz Dornave in pevci moškega okteta iz Dornave.

Ob tej priložnosti smo izdali tudi literarno glasilo Prvi panj in ga podarili gostom na prireditvi in vsem učencem naše šole. Upamo, da bo poslej glasilo izhajalo vsako leto.

Učiteljici Valerija Lenart in Irena Vesenjak

Mladi čebelarji

Na osnovni šoli Dornava deluje čebelarški krožek že deseto leto. Vsako šolsko leto ga lahko obiskujejo učenci od 3.-9. razreda.

Učenci spoznavajo zanimivo življenje teh čudovitih drobnih živalic, spoznavajo njihove pridelke, izdelujejo predmete iz voska, pečejo pecivo...

Vsako leto se pripravljamo na državno čebelarstvo tekmovanje, ki je vedno na različnih koncih naše domovine. Letos je bilo v soboto, 3. maja v Novem mestu. Udeležilo se ga je enajst učencev naše šole.

Dosegli smo dobre rezultate. Osvojili smo dve srebrni priznanji ter tri bronasta priznanja. Srebrna priznanja so osvojili Ana Černezel in Aleksandra Kvržič iz 9. b razreda, Tamara Kondrič in Sandi Zagoršek iz 9.a razreda. Ani in Aleksandri je zmanjkala samo ena točka do zlatega priznanja.

Bronasto priznanje pa so osvojili Mateja Polajžar iz 5.c, Barbara Gajser in Sara Horvat iz 5. b razreda, Tomaž Majcen iz 4.a in Aljaž Šalamun iz 4. b razreda.

Čeprav smo bili izmučeni, smo s tekmovanja prišli z lepimi vtisi, saj smo bili tudi na Lanšprežu, kjer je deloval pomemben slovenski čebelar Peter Pavel Glavar.

*Mentorica
Slavica Golob*

Matematična tekmovanja za Vegova priznanja

Na naši šoli že vrsto let sodelujemo na tekmovanju za Vegova priznanja, ki jih za področje matematike organizira Društvo matematikov, fizikov in astronomov. Trudimo se čim bolj popularizirati matematiko, ki učence spremlja na vseh stopnjah izobraževanja, zato so se v letošnjem letu tekmovanju pridružili tudi učenci podružnične šole na Polenšaku. Na prvi stopnji tekmovanja je skupaj tekmovalo 178 učencev in učenk od 1. do 9. razreda.

20. marca je potekalo šolsko tekmovanje za bronasto Vegovo priznanje. Sodelovalo je:

- 26 učencev 1. razreda pod mentorstvom učiteljic Petre Plohl in Angele Rampre. Bronasto Vegovo priznanje je osvojilo 11 prvošolcev .
- 27 učencev 2. razreda pod mentorstvom učiteljic Sonje Čuš in Angele Rampre. Bronasto Vegovo priznanje je osvojilo 9 učencev in učenk.
- 17 učencev 3. razreda pod mentorstvom učiteljice Branke Horvat. Bronasto Vegovo priznanje je osvojilo 5 učencev in učenk.
- 24 učencev 4. razreda pod mentorstvom učiteljic Slavice Golob in Nade Mlinarič Gregorec in učitelja Igorja Ivančič. Bronasto Vegovo priznanje je osvojilo 8 učencev in učenk.
- 24 učencev 5. razreda devetletke in 7 učencev 5. razreda osemletke pod mentorstvom učiteljice Majde Anzelc. Bronasto Vegovo priznanje je osvojilo 8 učencev in učenk.
- 14 učencev 7. razreda pod mentorstvom učiteljice Zdenke Kostanjevec. Bronasto Vegovo priznanje so osvojili 4 učenci in učenke.
- 17 učencev 8. razreda pod mentorstvom učiteljice Lidije Cigula. Bronasto Vegovo priznanje je osvojilo 5 učencev in učenk.
- 26 učencev 9. razreda pod mentorstvom učiteljice Marte Šilak. Bronasto Vegovo priznanje je osvojilo 8 učencev in učenk.

Učenci 7., 8. in 9. razreda se lahko udeležijo tudi 2. stopnje tekmovanja, kjer tekmujejo za srebrno Vegovo priznanje.

2. aprila je bilo na OŠ Miklavž pri Ormožu področno tekmovanje iz matematike. Našo šolo so zastopali naslednji učenci: Matej Tili in Nejc Gradišer iz 7. razreda, Urša Repič, Amadeja Čuš in Timotej Lah iz 8. razreda in Viktorija Gavez, Blaž Ciglar in Ingrid Vrabl iz 9. razreda.

Srebrno Vegovo priznanje sta osvojila Matej Tili, ki se je na področnem tekmovanju uvrstil na tretje mesto in dobil tudi praktično nagrado, in Urša Repič.

Učenci 7., 8. in 9. razreda se lahko udeležijo tudi 3. stopnje tekmovanja, kjer tekmujejo za zlato Vegovo priznanje.

19. aprila je bilo na OŠ Bratov Polančičev v Mariboru državno tekmovanje iz matematike. Našo šolo je zastopal Matej Tili pod mentorstvom učiteljice Zdenke Kostanjevec. Zlatega priznanja mu sicer ni uspelo osvojiti, smo pa na njegovo znanje matematike zelo ponosni.

Zapisala: Marta Šilak

Moji zobje – moj ponos

V letošnjem šolskem letu sva si učiteljici v 1. razredu zamislili, da bi v okviru celoletnega projekta posvetili poseben poudarek skrbi za higieno zob in zdravo prehrano nasploh. Idejo sva predstavili učencem in staršem, ki so bili pripravljene sodelovati. Že septembra sva k sodelovanju povabili tudi medicinsko sestro Heleno Seidel Stefanović iz Zdravstvenega doma, oddelk zobozdravstvo in učiteljico Olgo Ivančič v oddelku podaljšanega bivanja.

Otrok je v tem obdobju zelo dovzeten za osvajanje nekih navad in skrb za svoje zdravje in higieno je v tem otrokovem obdobju eden izmed pomembnih ciljev pri otrokovi vzgoji.

Projekt z naslovom Moji zobje – moj ponos je potekal celo šolsko leto od idejnega načrta, ki sva ga z učiteljico Petro Plohl oblikovali tudi z upoštevanjem želja učencev, pa vse do predstavitve staršem in učencem razredne stopnje. Dejavnosti smo izvajali v okviru tehniškega in naravoslovnega dne in pri urah glasbene vzgoje, spoznavanja okolja, slovenščine in seveda likovne vzgoje, pri predmetih, kjer sva lahko z načrtovanimi dejavnostmi uresničevali predpisane učno-vzgojne cilje.

Vsak mesec nas je obiskala medicinska sestra Helena. Otroke je motivirala s pravljico ali zanimivo zgodbo, da so se z veseljem učili umivati zobe. Njeno spremljanje pogostosti umivanja zob učencev je pokazalo, da si otroci zelo redno umivajo zobe.

Z anketo sva ugotavljali tudi pogostost umivanja zob v družini in rezultate predstavili staršem.

Obiskali smo šolsko zobozdravnico Andrejo Šteharik Toplak, v njeni ordinaciji, kjer nam je predstavila svoje delo, pripomočke in poklic zobozdravnika nasploh. Učenci so videli, da je strah pred zobozdravnikom nepotreben. Obiskali smo tudi oddelk zobozdravstvo v

Zdravstvenem domu na Ptujju, kjer so nam predstavili zanimivo demonstracijo o posledicah nehigiene zob. Ogledali smo si zobnega tehnika pri delu, kar je naredilo na učence precejšen vtis.

V šoli nas je obiskala šolska zobozdravnica in prvošolcem preventivno pregledala zobe ter nekaterim predlagala obisk zobozdravnika. Vsi otroci so imeli do konca šolskega leta popravljene zobe brez luknjic, saj so v poučnih risankah in zgodbah videli, kaj povzročijo bakterije na naših zobkih.

Veliko smo se pogovarjali tudi o zdravi prehrani. Medse smo povabili tudi predavateljico iz Zdravstvenega doma Ptuj. Sami smo si pripravili tudi zdrave skutne in ribje namaze ter sadno solato. Otroci so pri delu uživali.

Seveda je bilo naše delo razgibano in zabavno, veliko smo peli pa tudi plesali. Mašino mamico smo poprosili, da nam uglasbi pesmico o zobkih, ki smo jo z veseljem velikokrat prepevali. Na predstavitvi staršem nas je s kitaro spremljala. Morali bi nas slišati!

Otroci so o dejavnostih v šoli pripovedovali svojim staršem, ki so otrokove vtise zapisali.

Nastali so zanimivi sestavki, ki so jim so starši na predstavitvi z veseljem prisluhnili.

NARAVOSLOVNI DAN

DANES SMO IMELI NARAVOSLOVNI DAN, ŠE EN DAN, KO SO NAŠE ŠOLSKE TORBICE OSTALE DOMA.

S SEBOJ SMO VZELI LE PREDPASNIKE IN NEKAJ SADJA.

V PRVEM DELU NAŠEGA NARAVOSLOVNEGA DNE NAS JE OBISKALA GOSPA, KI NAM JE PRIPOVEDOVALA O ZDRAVI PREHRANI. DOBILI SMO LISTE, NA KATERIH JE BILA NARISANA ZDRAVA PREHARNA, KASNEJE SMO JO TUDI POBARVALI.

POTEM JE GOSPA ODŠLA, MI PA SMO SE LOTILI DELA. NADELI SMO SI PREDPASNIKE IN ZAČELI Z DELOM.

NAREDILI SMO NAMAZ IZ KISLE SMETANE IN MEDU, POTEM SMO PRIPRAVILI ŠE 2 NAMAZA.

ZA KONEC SMO SI PRIPRAVILI SADNO SOLATO. BILA JE ZELO DOBRA IN TOLIKO JE JE BILO, DA JO JE LAHKO POSKUSIL PRAV VSAK, KI JE ŽELEL.

Pripovedoval: ŽAN KIRIČ

Zapisala mamica

Otroci so se poskusili tudi kot mladi pesniki, seveda ob pomoči staršev.

OBISK SESTRE HELENE

SESTRA HELENA JE K NAM PRIŠLA IN NAM ZOBKE PREGLEDALA.

RDEČE IN MODRE TABLETKE NAM JE RAZDELILA, DA BI NA NAŠIH ZOBKIH UMAZANIJO UGOTOVILA. PRAVLJICO O ZOBOMIŠKI NAM JE PRIPOVEDOVALA IN NAM POBARVANKE DALA.

ALINA HOJNIK

PREDEN GREM ZVEČER SPAT,
SI GREM V KOPALNICO ZOBKE PRAT,
JIH HITRO SKRTAČIM, USTA UMIJEM,
VZAMEM BRISAČO, NOSEK OBRIŠEM
IN JO HITRO V TOPLO POSTELJO POBRIŠEM.

IRIS

MOJ ZOBEK

MOJ ZOBEK LEP IN ČIST,
NIKOLI NI UMAZAN,
NIKOLI NI RUMEN,
UMIVAM GA VSAK DAN.

Z NJIM PA LAHKO JEM,
PREGRIZNEM HRANO VSO,
LEPI ZOBEK MOJ
ZELO TE RAD IMAM.

JERNEJ

Nekateri otroci so se poskusili tudi kot igralci v igrici Zajček Krištof, Primož je blestel kot napovedovalec, v podaljšanem bivanju pa so otroci z vzgojiteljico izdelovali dodatke k oblačilom v igri.

Prvošolci so delo z razstavo in nastopom predstavili staršem pa tudi učencem razredne stopnje centralne in podružnične šole v programu na prireditvi ob mednarodnem dnevu Rdečega križa.

Ni kaj, pridni in delavni smo bili, veliko smo se naučili, veliko dejavnosti smo poskusili, pri tem pa se lepo imeli in zabavali. Sedaj pa na zaslužene počitnice.

*Suzana Cmrekar,
prof. RP*

Projekt Pasavček

V projekt Pasavček smo se 1., 2. in 3. a razred OŠ dr. Franja Žgeča Dornava vključili v šolskem letu 2007/2008, ker se nam je projekt zdel zanimiv, predvsem pa izredno pomemben v preventivi vzgoje o cestnem prometu.

Učenci so se nad projektom navdušili in figuro Pasavca, ki jih je motivirala, vzeli za svojo. S projektom smo želeli doseči, da bi se tako starši kot otroci pripenjali v avtomobilih z varnostnimi pasovi in da bi vedeli, kako pomembno je pripenjanje in uporaba otroških varnostnih sedežev. Z učenci smo skozi projekt izvajali veliko aktivnosti, med njimi tudi pravilno pripenjanje v varnostni sedež. Pripravili smo tudi predavanje za starše. Projekt smo zaključili maja.

Branka Horvat

**PUST V BENETKAH –
vreden ogleda**

Na pustno soboto smo se zgodaj zjutraj izpred šole z avtobusom odpeljali proti Benetkam.

Celotno pot nas je spremljal dež. Kljub slabemu vremenu smo bili razigrani in nestrpno smo pričakovali prihod v Benetke. Upali smo, da se bo izza črnih oblakov prikazalo sonce, vendar smo se ob prihodu v Italijo morali sprejeti, da nam danes lepo vreme ne bo usojeno.

Ko smo prispeli v Benetke, smo avtobus parkirali na otoku iz smeti. Po ozkih ulicah ob kanalih, kjer je zaudarjalo, smo pot nadaljevali peš. Prečkali smo veliko mostov. Stavbe so zelo visoke in stare, zgrajene so na količnikih v vodi. Na ulicah, po katerih smo šli proti trgu sv. Marka, smo srečevali veliko značilnih beneških mask.

Sploh si ne morem predstavljati življenja v takem mestu. Samo mesto pa mi je bilo zaradi posebnosti zelo všeč, saj še nikoli nisem videl mesta na vodi.

V današnjem času se veliko Benečanov izseljuje v druge dele Italije, saj je turizem za domačine precej moteč.

Pot smo nadaljevali do Markovega trga, kjer je bilo veliko ljudi z vsega sveta. Na Markovem trgu smo si ogledali veliko zanimivih zgradb. Videli smo katedralo sv. Marka, ki pokriva celih 4240 m² površine, zvonik, ki je visok 98,6 m, se je 14. julija 1902 zrušil. Gradnja novega je zahtevala veliko let dela in tudi veliko denarja.

Palača, ki jo je dal zgraditi Napoleon, je zelo veličastna in ena izmed največjih zgradb v Benetkah. V neposredni bližini se nahaja Urni stolp. Iz zgodovine je znano, da je takratni vladar, ki je naročil izgradnjo stolpa, dal umetniku izkopati oči, da ne bi mogel še kdaj narediti temu stolpu enakega ali še lepšega.

Ogledali smo si most Vzdihljajev, po katerem so obsonce na smrt iz sodne dvorane peljali v ječo.

Značilnost Benetk je promet, ki poteka po vodi - to me je naravnost prevzelo.

Kljub slabemu vremenu smo se imeli lepo in polni navdušenja nad tem mestom smo se vrnili domov.

Benetke so name naredile enkrat in očarljiv vtis.

Beneška maska, ki sem si jo prinesel, pa je zame dragocen spominek iz tega veličastnega mesta na koleh.

TIMOTEJ LAH 8.a
– učenec izbirnega predmeta turistična vzgoja

Prva pomoč

Prva pomoč lahko marsikomu reši življenje. S tem v mislih smo se Tamara Ernejšič, Ana Černezel, Tamara Kondrič, Sandi Zagoršek, Nina Kramberger, Amadeja Čuš in Valentina Maroh ter naš mentor Mitja Pintarič prijaviли na tekmovanje v znanju prve pomoči.

Vsako sredo smo se že navsezgodaj sestajali in se učili o vsem potrebnem za izvajanje prve pomoči. Ko smo vse že obvladali, smo šli na Ptuj v gasilski dom, kjer smo tudi praktično izvedli vaje (obvezovanje zlomov, ustavljanje krvavitve, temeljne postopke oživljanja, položaj nezavestnega,...). Kmalu po vajah je nato prišel končen preizkus našega znanja – tekmovanje, ki je bilo 8. aprila 2008. Tekmovanje je bilo zelo težko, a kljub vsemu smo dosegli zelo dobro 5. mesto med desetimi ekipami. S tem rezultatom smo bili vsi zelo zadovoljni, saj nam je to prineslo še večje zaupanje v naše znanje pri izvajanju prve pomoči.

Kljub vsemu pa tekmovanje in uvrstitve ne pomenita vsega, saj je bolj pomembno, kako to znanje uporabimo v vsakdanjem življenju. Mi sami bomo zdaj znali pomagati ponesrečencu, če ga kje srečamo (a upajmo, da se to ne bo zgodilo).

Sestavili: Ana Černezel in Tamara Ernejšič.

Šolski šport

V šolskem letu 2007/08 so se starejši učenci naše šole udeležili tekmovanj v košarki in nogometu.

V košarki so na medobčinskem tekmovanju osvojili drugo mesto in se uvrstili na področno tekmovanje. Na področnem tekmovanju so premagali vse ekipe, tudi medobčinske prvake, tako da so osvojili naslov

področnih prvakov. S tem so pridobili pravico nastopa na državnem tekmovanju. 31. 1. 2008 smo na naši šoli pod vodstvom učiteljev športne vzgoje Dušana Korena in Aleša Velikonja organizirali in izvedli četrtfinale državnega tekmovanja. Na tekmovanju smo osvojili tretje mesto.

V nogometu pa smo bili veliko uspešnejši. Po zmagi na medobčinskem tekmovanju smo osvojili tudi naslov področnega prvaka in se tako uvrstili na državno tekmovanje.

Na tekmovanjih so šlo zastopali: Nino Pukšič, Aljaž Horvat, Marko Mernik, Mitja Zagoršek, Marko Veselič, Marko Pšajd, Denis Kukovec, Smiljan Kos, Tadej Horvat, Timotej Čeh, Alex Nemeč, Domen Glaser, David Arnuš, Mateo Poljanec, Nejc Simonič, Aleš Petek, Sandi Zagoršek in Blaž Ciglar.

V četrtfinalu državnega tekmovanja, ki je bilo v Sevnici, smo premagali vse tri nasprotnike in brez težav osvojili prvo mesto in se uvrstili med šestnajst najboljših šol v državi.

V polfinalu državnega tekmovanja v Celju pa smo osvojili tretje mesto, kar pomeni deveto do dvanajsto mesto v državi.

S temi rezultati sta ekipi košarkarjev in nogometašev dosegli enega največjih uspehov v zgodovini šolskih športnih tekmovanj naše šole.

Za uspehe so zaslužni prizadevni učenci osmih in devetih razredov pod vodstvom mentorjev Dušana Korena in Aleša Velikonja.

Šolsko in področno tekmovanje iz fizike

Na šolskem tekmovanju iz fizike v 8. razredu je tekmovalo pet učencev, bronasto Stefanovo priznanje je osvojil Timotej Lah.

V 9. razredu je tekmovalo devet učencev. Bronasto priznanje so osvojili trije učenci, in sicer:

Marko Veselič, Marko Pšajd in Blaž Ciglar.

Na področnem tekmovanju iz fizike sta srebrno Stefanovo priznanje osvojila iz osmega razreda učenca Timotej Lah in Blaž Slodnjak, iz devetega razreda pa Marko Pšajd.

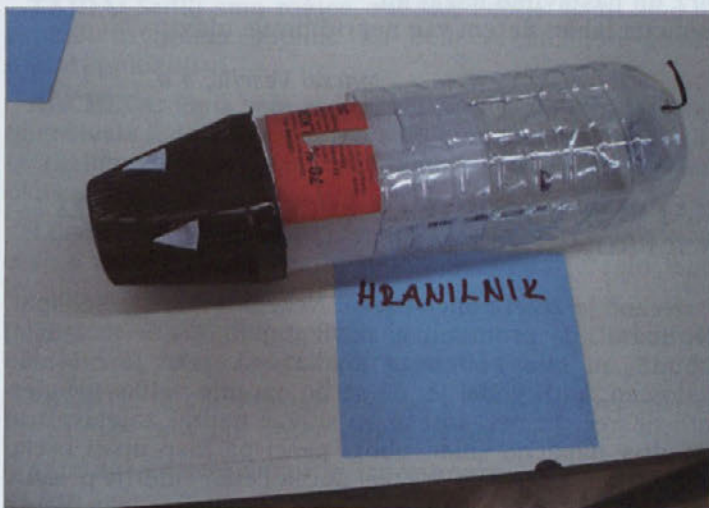
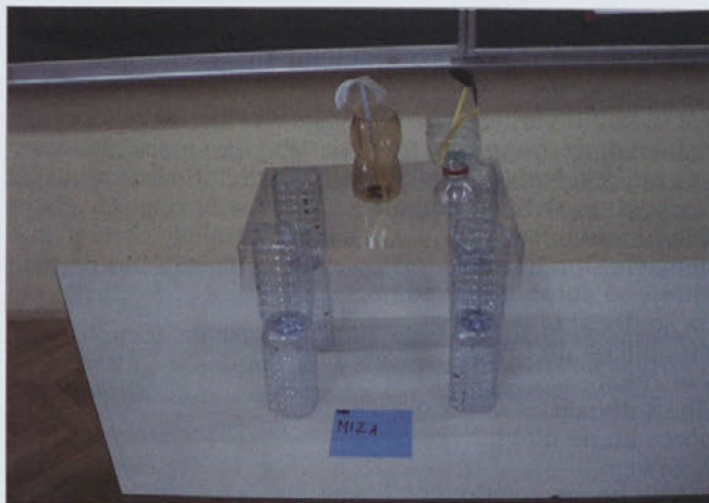
Mentorica: Silva Ducman

Tehniški dan – 4. a

Učenci 4.a razreda OŠ dr. Franja Žgeča z učiteljico Nada Mlinarič Gregorec smo se odločili, da izvedemo tehniški dan, ki se nanaša na ekologijo. Pri rednem pouku spoznavamo ekologijo in v zvezi z njo probleme, ki nastajajo. Izdelujemo plakate, o tej temi se pogovarjamo tudi na razrednih urah, pri dodatnem pouku, ustvarjamo pri likovni vzgoji in na tehniških dnevih.

Na tehniškem dnevu, v mesecu marcu, smo se še posebej posvetili plastenkam. Otroci so ugotavljali, kaj vse bi lahko nastalo iz odpadnih plastenk samih, pa tudi v kombinaciji z ostalo plastiko. Tako so nastali zanimivi izdelki, ki smo jih razstavili tudi v šolski avli. Z izdelki smo se prijavili tudi na likovni natečaj - SLOPAK. Spoznali in naučili smo se veliko novega, predvsem pa to, da lahko odpadke ponovno uporabimo ter seveda tudi sami poskrbimo za še čistejše okolje.

Mentorica: Nada Mlinarič Gregorec

Literarni natečaj – 4. a

Učenci 4.a zelo radi sodelujemo tudi na literarnih natečajih. Tako smo se prijavili na natečaj »Kaj bi se zgodilo, če bi čez noč izginili vsi prometni znaki«. Nastalo je veliko literarnih prispevkov.

VARNOSTNI PAS

Pas je moj prijatelj,
pas je res špas,
samo povlečem ga,
in sem že pripet.
Pas je na avto pripet,
da življenje reši nam,
kdor se ne pripasa,
z življenjem ga plača.

Andrej Bratušek, 4a

PROMETNI ZNAKI

Če bi čez noč izginili vsi prometni znaki,
bi bilo tako kot nekoč.
Vsi bi vozili gor,
dol, levo, desno in
vse poprek.
Nastajali bi večji karamboli.
Bila bi norišnica
namesto Gorišnica.
Ljudje se sploh ne zavedajo,
da so divjaki.
Ko policija jih lovi,
vse zbeži.
Oh, ti divjaki
nihče jih ne ulovi.
A že vem,
kaj jih bo zaustavilo.
Prometni znaki bodo to.
Brž jih nastavimo nazaj mi,
policija lahko potem vse nepridiprave ulovi.

Marsel Veselič; 4.a

KAJ BI SE ZGODILO, ČE BI ČEZ NOČ IZGINILI VSI PROMETNI ZNAKI

Nekoč je živel policist Jaka. Nekega večera je šel spat. Ni opazil, da prometni znaki izginjajo. Ko se je zjutraj zbudil, ni bilo nobenega znaka več. Jaka je bil zelo žalosten, kajti vedel je, da se bo zgodilo veliko prometnih nesreč. In res, šoferji so se kar naprej zaletavali in vozili v napačno smer, ubogi pešci pa niso upali preko ceste. Na robu gozda je živel deček Peter. Peter je prišel v mesto in bil zelo začuden. Vprašal je policista Jaka, kaj se dogaja. Jaka mu je povedal, da so izginili vsi prometni znaki. Peter se je odločil, da jih poišče. Vedel je, kdo je ukradel prometne znake. Rekel je: »Jaz vem, kdo jih je ukradel. Bila je čarovnica Vilma.« Vilma je bila prijazna čarovnica, ampak zelo nerodna in vse je moralo biti po njenem. Peter se je odločil, da bo obiskal Vilmo. Prišel je do njene hiše, pozvonil in vrata so se kar sama odprla. Odšel je v jedilnico. Pri dolgi mizi je sedela Vilma. Vprašala je Petra, kaj želi. Povedal ji je vse od začetka do konca. Vilma je razumela stisko ljudi in ker je bila prijazna čarovnica, je začarala vse prometne znake nazaj. Postavila jih je na njihova mesta, tako kot so bili. Peter se je vrnil nazaj v mesto, policist Jaka mu je podelil priznanje. Nagajiva Vilma pa si včasih premisli in spet čara, da vsi prometni znaki izginejo. Peter takrat samo zažvižga in Vilma jih pričara nazaj.

Lea Markovič, 4.a

Tekmovanje – angleščina

Učenci devetega razreda so novembra sodelovali na šolskem tekmovanju iz angleškega jezika. Sodelovalo je pet učencev, štirje so osvojili bronasto priznanje. Dva učenca sta se uvrstila na državno tekmovanje – Ana Černezel in Jernej Robin. Ana Černezel je osvojila srebrno priznanje iz znanja angleškega jezika.

Učiteljica angleščine Julija Preac

ZANIMIVA IZKUŠNJA

Pri pouku slovenščine smo utrjevali in nadgrajevali znanje o pridevniku.

Delo v skupini je sploh prijetno delo pri pouku. Le kaj bo danes zanimivega, nam je rojilo po glavi. Ni bilo potrebno dolgo čakati. Učiteljica je hitro razdelila naloge.

Dve skupini sta zapisovali le pridevnike, drugi dve skupini pa zanimivosti iz šole v naravi. O groza, pisati, ne da uporabljaj pridevnike, je prav zahtevna naloga. Tu je učiteljica imela z nami kar precej dela, saj smo kljub trudu pridevnike nehote uporabljali. Na žalost se je pri skupinah, ki so zapisovale le pridevnike, znašla še kakšna druga besedna vrsta, vendar smo ob napakah dobro spoznali pridevnike – res nam niso več neznanca.

Ko sta obe skupini zaključili z delom, smo združili moči. Pridevnike smo po vrsti dodajali k samostalnikom.

Kaj je nastalo – preberite. Mi smo se od srca nasmejali.

TEKMOVANJE V ŠOLI V NARAVI

Okusen četrtek, odišavljen dan, ko so nam priredili kokoškino tekmovanje.

Najprej smo imeli domišljjski ogled olupljene proge. Grozni učenci smo se peljali za puhastim učiteljem, ki nam je razkazoval zapeljivo proggo. Nato smo se odpravili na sočno vlečnico in se spet odpeljali na mega vrh. Postavili smo se v pritlikavo vrsto. Najprej so v kraljevi vrsti bila polita dekleta, nato pa lesen fantje. Čakali smo, kdaj bo posušen učitelj oznanil zapeljiv začetek. Končno se je po čudoviti proggi odpeljala čarobna tekmovalka Melanie. Ko so ljubka dekleta končala, so bili na vrsti čudežni fantje. Vsi, ki so že odpeljali, so šli navijat za mrzle tekmovalce, ki so še čakali na izzivalen spust po raketni proggi. Prvemu teku je sledil plašen drugi tek, s katerim smo si lahko izboljšali televizijski rezultat. Takrat so bili najprej na umetni vrsti grajski fantje in nato predsednikova dekleta. Domišljavi fantje so končali in šli navijat za majska dekleta. Ko so tudi prebrisana dekleta drugič odpeljala, smo si čestitali za dobro prevoženo pravično proggo. Nato smo se odpravili nazaj v veselo kočico, kjer smo se preoblekli. Čez nekaj časa je bila podelitev razcvetelih priznanj. Vsi smo bili pisani. Ko je kosmati učitelj stopil na prizorišče, smo trepetali, saj si je vsak želel prejeti leseno medaljo. Začeli so deliti morska priznanja in razglašati barvna mesta. Vsi smo osvojili debela mesta, s katerimi smo bili zadovoljni.

Nato smo se odpravili na cesarsko večerjo in potem še na črtast ples, ki je trajal dolgo v ponarejeno noč.

Učenci 5. c razreda

Tojzlov vrh

Učenci 3. razreda smo se 7. in 8. maja 2008 odpravili na Tojzlov vrh. Tam smo bili dva dni in doživeli in videli marsikaj zanimivega. Mnogi med nami so bili prvič od doma brez staršev, zato je bil ta izlet še toliko bolj zanimiv.

Nika Gajser, učenka 3. razreda, je zapisala:

V sredo in četrtek smo bili na Tojzlovem vrhu. Tja smo se peljali z avtobusom. Ko smo prišli, sem bila presenečena in vesela. Najprej smo se razporedili v sobe in si postlali postelje. Potem smo bili zunaj, se lovili, se igrali in gugali na gugalnicah. Nato smo šli na kosilo in odšli počivat v sobe. Zvečer smo imeli zabavo in smo opazovali razsvetljeni Maribor. Po zabavi sem šla spat in se pogovarjala s sošolkami. Naslednji dan sem se zbudila dobre volje. Imeli smo orientacijski tek in smo iskali znake v gozdu. Srečali smo veverico in poslušali ptičke, kako prepevajo. Ko smo prišli iz gozda, smo se igrali. Nato je prišel stric, ki nam je pokazal, kako se izdelujejo vodni mlinčki. Proti večeru smo izdelovali tudi piščali. Zvečer pa smo si pospravili svoje stvari in se odpravili domov. Tam so nas čakali starši. Veselila sem se, da sem videla starše. Vesela sem, da smo šli na izlet.

Tudi mi bomo veliki - OPB spoznava poklice

V šolskem letu 2008 smo se v podaljšanem bivanju odločili, da bomo spoznali poklice. Vsak mesec smo spoznali en poklic. Meni je bil najbolj všeč poklic frizer. Ampak takrat je bila učiteljica Darinka na bolniškem dopustu. Namesto nje smo imeli učiteljico Ireno. Za poklic frizer smo naredili plakat. Vsak je nekaj napisal in narisal. Jaz sem risala frizure, moja sošolka Polona je narisala starinsko pričesko.

Ko smo plakat končali, smo ga obesili na hodnik. Tam je visel približno en teden. BILO MI JE SUPER.

ERIKA HAMERŠAK, 3.A

Učitelji OPB smo si na začetku šolskega leta postavili cilj, da bi se učenci v šoli v popoldanskem času dobro počutili.

Upoštevali smo interese, želje, potrebe, hotenja učencev, zato smo se odločili, da izpeljemo projekt

SPOZNAVAJMO POKLICE. Izbrali smo poklice: šivilja, frizer, kuhar, poštar, orodjar, cvetličar, mizar, tesar, krovce. Vsak poklic smo v projektu preko igre in dela na zanimiv način spoznali.

O izbranem poklicu smo pisali, risali, lepili, pekli, šivali, opisovali, izdelovali, rezali, zabijali, žagali, sadili, sejali, dopisovali, obiskali, plačevali, raznašali, razstavljali, ovijali, zbirali, poizkusili ter aranžirali. Pri samem delu so bili učenci aktivni, srečni, zadovoljni, domiselni in izvirni.

Ob koncu meseca pa smo starše z majhno razstavo presenetili. Staršem se želimo zahvaliti za aktivno sodelovanje.

MNENJA NEKATERIH UČENCEV:

TAJDA: Sadili smo rožice, zabijali žebelje. Sami smo si skuhalo in potem pojedli. Ko bom velika, bom znala plačati položnico.

RACHELA: Rada sem šivala, ker sem sama izbirala, kaj bom šivala. Izdelala sem lutko z dolgimi lasmi in ji naredila različne frizure. Ko smo sami kuhali, je bilo zelo okusno.

TEA: Lutko sem nesla domov za spomin. Še nikoli nisimo majhni otroci plačali položnice. Bila je zelo lepa miza, ko smo šli jest.

TADEJ: Pisali smo pismo prijateljem v Gorišnico. Zabijal sem deske in sestavil razstavni pano.

PRIMOŽ: Naučil sem se kako se pripravi sadna solata. Ko zabijaš žebelj in desko se vse skupaj prime.

TOMAŽ: Bil sem mizar in izdelal neko čudno zanimivo omaro.

ELA: Izdelala sem punčko Motovilko z dolgimi lasmi.

IRIS: Znam zlomiti jajce, da se ne zdrobi.

MAŠA: Testo se mora zgnesti, da lahko narediš svaljke.

Učitelji so se odločili, da bo to šolsko leto v podaljšanem bivanju bolj zabavno in zanimivo izpeljati projekt: Spoznajmo poklice. Pred kratkim smo spoznali poklic cvetličarja. Pri projektu cvetličarja smo sadili rože.

Malo vam bom opisala, kako smo sadili rože.

Od doma smo prinesli star glineni lonec ter cvetlico s koreninami. Nato smo v glineni lonec vsipali zemljo in naredili luknjo.

V njo smo posadili rožo. Lonca smo odnesli na leseni pano, ki smo ga sami naredili. Rožic na panoju smo hodili vsak dan opazovat in zalivat, da bi boljše poganjale cvetove.

Ta mesec smo spoznali poklic: **Zidar**

Prvi in drugi razred sta pri projektu zidar naredila iz kartona hiške.

Meni je bil najboljši poklic: Frizer. Všeč pa mi je bil zato, ker smo delali frizure lutkam, ki smo jih sami naredili. Pred nekaj dnevi je bila v jedilnici naše šole razstava z našimi izdelki.

*Polona Gomboc 3.A
Pripravili učitelji OPB*

Vesela šola

V šolskem letu 2007/2008 se je prijavilo za tekmovanje iz Vesele šole 34 učencev. Sodelovali so učenci od 1. do 9. razreda centralne šole in podružnice Polenšak. Bronasta priznanja je osvojilo 13 učencev, srebrna 6 učencev, Nejc Gradišer je postal veselošolski prvak, osvojil je zlato priznanje.

Mentorji VŠ: Nada Mlinarič, Gregorec, Suzana Cmrekar in Igor Ivančič

Tekmovanje iz znanja zgodovine

Tudi v letošnjem šolskem letu je Ministrstvo za šolstvo in šport v sodelovanju z Zavodom Republike Slovenije za šolstvo organiziralo tekmovanje iz znanja zgodovine z naslovom "V olimpijskem letu – Stari Grki".

Prvega februarja 2008 je na šolah potekalo šolsko tekmovanje. Na naši šoli se je nanj pripravljalo 34 učenek in učencev tretjega triletja. Naloge tekmovalne pole so bile zelo zanimivo sestavljene in na višji zahtevnostni stopnji. Možno je bilo doseči 52 točk. Za doseg bronastega priznanja je bilo potrebno zbrati 39 točk. Za sodelovanje na državnem tekmovanju pa je moral tekmovalc zbrati 42 točk.

Naši učenci in učenke so solidno reševali tekmovalne pole. Pokazali so solidno znanje in osvojili pet bronastih priznanj.

- **Marko Pšajd**, 9.a 46 točk
- **Nina Hojnik**, 8.b 42 točk
- **Timotej Lah**, 8.a 42 točk
- **Aleksandra Kvržič**, 9.b 39 točk
- **Ana Černezel**, 9.b 39 točk

Državnega tekmovanja, ki se je odvijalo 19. marca na OŠ Grajena, so se udeležili: Marko Pšajd, Nina Hojnik in Timotej Lah. Letos je bila organizatorica državnega tekmovanja OŠ Ljudski vrt, podružnica OŠ Grajena. Zbralo se je 63 tekmovalcev. Naloge so bile zastavljene za zelo visoko razvito zgodovinsko mišljenje. Možnih je bilo 55 točk. Tekmovalci, ki so dosegli 45 in več točk, so osvojili zlato državno priznanje. Srebrno priznanje so osvojili tekmovalci, ki so dosegli od 35 do 44 točk. Marko Pšajd je dosegel 30 točk, Nina Hojnik 21 točk in Timotej Lah 21 točk. Z rezultati naših tekmovalcev sem zadovoljna. Državna tekmovalna komisija je letos postavila nov pravilnik tekmovanja. Na študijski skupini pa nam je bilo povedano, da bodo tudi v bodoče tekmovanja organizirana na tako visoki zahtevnostni stopnji. Na tekmovanjih bodo iskali „vrhunskost“ znanja, nam je bilo še povedano. Le dva procenta vseh tekmovalcev v tekmovanju iz znanja zgodovine v Republik Sloveniji lahko osvoji zlato ali srebrno državno priznanje.

Upam, da bodo naši učenci in učenke tudi v naslednjem šolskem letu tekmovali v znanju iz zgodovine in se solidno uvrstili. Zgodovina kot veda o preteklosti jih pritegne in pri urah radi konstruktivno sodelujejo. Upam, da bo tudi v bodoče tako.

Irena Galun Pravdič

Tekmovanje v znanju slovenščine za Cankarjevo priznanje

Leta doslej je potekalo na dveh stopnjah, šolsko in vseslovensko, na katerem so lahko dosegli srebrno ali zlato priznanje.

V letošnjem šolskem letu se je vse temeljito spremenilo. Tekmovanje se je od Slavističnega društva Slovenije preselilo k Zavodu RS za šolstvo, ki je uvedel šolsko, regijsko in državno tekmovanje. Na 1. stopnji, na kateri tekmujejo osnovnošolci, nas je razdelil na A za učence 8. razreda in na skupino B za učence 9. razreda.

Naslov letošnjega tekmovanja je bil DRUG SVET IN SVET DRUGEGA. Učenci so morali podrobno prebrati knjigo Janje Vidmar Nimaš pojma in o knjigi napisati razlagalni spis.

Na šolskem tekmovanju se je poskusilo 15 tekmovalcev. Bronasto priznanje sta iz 8. razreda dosegli Lea Arnuš in Sintia Tomanič, iz 9. razreda pa Blaž Ciglar, Ana Černezel in Ingrid Vrabl.

Na regijskem tekmovanju, ki se ga je udeležilo vseh 5 nagrajenih na šolskem tekmovanju in je potekalo na OŠ Ljudski vrt v Ptuj, so dosegli srebrno Cankarjevo priznanje: Lea Arnuš iz 8. razreda in Blaž Ciglar ter Ana Černezel iz 9. razreda.

Vesela sem, da še vlada med učenci veselje so branja knjig domačih literarnih ustvarjalcev, kakršna je zelo znana sodobna pisateljica Janja Vidmar.

*Mentorica in organizatorica šolskega tekmovanja
Terezija Majcenovič*

90 let Marije Čuš – najstarejše aktivne Lükarice

Pred devetdesetimi leti, 23. maja 1918, ob zaključku prve svetovne vojne, je prirojala na svet srečnima staršema Tereziji Zemljarič in Antonu Čušu majhna deklica, ki so jo krstili z imenom Marija.

Rosnih šest let je preživela s starši v Prvencih na mami-ni domačiji, potem pa so se preselili v Dornavo, kjer je oče kupil košček zemlje, na katerem je zrasla hišica za njegovo družino.

Marija je dobila še mlajšega brata.

Osnovno šolo je obiskovala v Dornavi in jo tudi končala. Denarja za nadaljnje izobraževanje ni bilo, zato je že zgodaj morala pomagati staršem pri delu na kmetiji. Marijina družina se je namreč preživljala s kmetijstvom, kar je bilo za tiste čase običajno. V hlevu je bila vedno živina, med katero so imeli tudi konja, s katerim je oče opravljal prevoze za protiusluge ali plačilo. Spomni se, da je v času, ko se je Dornava elektrificirala, s konjem vozil električne drogeve.

Z naravo, z delom na zemlji, je bila povezana že od otroških let. Pove, da je hodila na delo k okoliškim kmetom, največkrat k Vrbečovim, kjer je imela svojo gredo luka. Njen pridelek so mati nesli na tržo in tako je Marija dobila kakšen priboljšek v obliki nove rute ali kakšnega drugega kosa oblačila.

Pri osemnajstih letih pa je že šla sama na tržo v Celje ali Maribor, kamor so naprej poslali čebulo z vlakom. Od tam so jo prepeljali do najetega stanovanja in jo prodajali tako dolgo, da je ni bilo več. Taka trža je lahko trajala tudi teden dni ali več.

Po lastni pripovedi je bila Marija veselo, družabno in živahno dekle, kar je njena odlika še danes.

Tudi v času njene mladosti so se mladi veliko družili in zabavali, seveda drugače kot danes. Veliko so peli in plesali na raznih veselicah ali pa po kakšnem luščenju koščic v domačem skednju. Znali so tudi ušpičiti kakšno neumnost, za katero seveda starši niso smeli izvedeti. Pomembno leto v njenem življenju je leto 1948, kajti takrat se ji je rodil njen edini sin Edi, na katerega je zelo ponosna. Edi je odraščal v ljubeči skrbi mame, babice in dedka, ki je žal 1960. leta umrl. Tako je na kmetiji ostala sama z ostarelo materjo in mladoletnim otrokom in je večji del obveznosti padel na njena ramena.

Kljub temu je našla Marija še čas za udejstvovanje v krajevni skupnosti, saj je bila tudi članica odbora. Vsakozi je živela s krajem, sledila njegovemu razvoju in, kjer je le bilo mogoče, tudi aktivno sodelovala.

Pesem jo je spremljala že od otroških let, saj sama pravi, da je vedno, odkar pomni, rada prepevala. Zato ni čudno, da se je priključila skupini ljudskih pevk, sekcije TED Lukari, s katerimi je prepevala vrsto let po domači občini in izven. Vsakozi je bila aktivna članica društva in svoje bogato znanje – tudi pletenje luka v krence – prenašala na mlajše.

Kljub svojim devetdesetim letom je Marija tudi letos pomagala pri sajenju lukeca.

Marija že dolgo let živi sama na domačiji, saj je sin Edi, tako kot številni Dornavčani, odšel za boljšim kosom kruha v Nemčijo. Tam je spoznal svojo bodočo ženo in za svojo družino ustvaril nov dom. Marija je postala babica. S ponosom govori o svojem vnuku, vnukinji in pravnukinji. Vedno je zelo vesela, ko jo obišejo, vendar svojega doma ne bi zapustila, četudi so jo povabili živeti k njim.

Rada obiskuje prijatelje, znance in sosede, predvsem je velikokrat pri Vuzmovih, kjer obiskuje Verono Petek, ki je že praznovala 105. rojstni dan in h kateri po potrebi tudi priskoči na pomoč.

Vse, kar si želi danes, je samo zdravje, da bi lahko še vnaprej skrbela sama zase.

Spoštovana ga. Marija Čuš! Ob razgovoru z Vami sem ugotovila, da ste prava zakladnica znanja, da pri teh letih brez problemov obvladate različne datume in številke, da ste telesno in duševno zelo čili, lahko tudi komu vzor, kako je treba premagovati različne tegobe, ki nas v življenju doletijo. Z dobro voljo, pesmijo, druženjem, pomočjo in odpuščanjem je vse mogoče.

V svojem imenu in imenu lukarjev Vam iskreno čestitam ob Vašem življenjskem jubileju in želim kaj drugega kot zdravja, da boste z nami še vrsto let delili svoje znanje in izkušnje.

Predsednica TED Lukari Marija Belšak

Neznane – znane osebnosti

PUKŠIČ, Jože (Brezovci, Dornava, 19. 4. 1921), živinorejski strokovnjak. Diplomiral je na Kmetijski fakulteti v Zemunu 1949, doktoriral. Po diplomi je bil 5 let zaposlen pri Kmetijskem kombinatu Beograd in 5 let pri Zavodu za selekcijo in rodovništvo v živinoreji Srbije v Beogradu. Nato je bil vodilni strokovnjak za govedorejo pri Jugoslovanskem živinorejskem selekcijskem centru ter pri Jugoslovanskem kmetijsko-gozdarskem centru in nazadnje delal 2 leti pri Inštitutu za uporabo znanosti v kmetijstvu Srbije, vse v Beogradu; 1976 je bil zaradi bolezni upokojen. Bil je usklajevalec in pobudnik dela pri selekciji in razvoju govedoreje v Jugoslaviji. V Evropskem združenju rejcev goveda lisaste pasme je zastopal Jugoslavijo in bil več let podpredsednik tega združenja.

Dr. Jozef Pukšič

2. Rodna kuća dr. Jozefa Pukšića (Slomi Brezovci kod Ptujja)

Iz enciklopedije Slovenije in knjige "Život i delo dr. Jozefa Pukšića"

*Pripravil:
Franc Zagoršak*

PREBLISK

**Stari smo, ko se preteklosti bolj veselimo,
kot prihodnosti**

(Johan Knittel, nemški pisatelj)

PREBLISK

**Bogastvo in zadovoljstvo ne sovpadata
zmeraj**

(angleški pregovor)

PREBLISK

**Goro bo premaknil tisti, ki bo začel s pre-
mikanjem kamenčkov**

D Glasilo občine Dornava

Izdajatelj: Občinski svet Občine Dornava

Uredništvo: Franc Slodnjak, Stanislav
Ciglar, Franc Zagoršak,
Martina Horvat in Viljem Mar

Glasilo prejemajo vsa gospodinjstva
v Občini Dornava brezplačno

Medij GLASILO OBČINE DORNAVA je vpisan v razvid
medijev pod zaporedno številko 314.

Naslov uredništva: GLASILO OBČINE DORNAVA,
Dornava 135/a, 2252 DORNAVA

Telefon: 02 754 01 10

Časopis GLASILO OBČINE DORNAVA
izhaja v nakladi 820 izvodov

Lektorica: Terezija Majcenovič

Za izdajo odgovoren: Viljem Mar

*Oblikovanje in Tiskarna GRAFIS,
priprava za tisk:* Požeg 4, RAČE

Tisk: GRAFIS TISKARNA RAČE

GASILEC

*Zdaj že gasilca vabi v dom
ta vražji telefon.
Ko mesič prileti,
se zdrzneš,
ker misliš,
da gori.*

*Če pa se še pozivnik oglasi
pa več heca ni.
Hlače, suknjič, čevlji,....
oblečti si hiti
in proti domu že drvi.*

*Iz garaže avto in cisterna
ter vsa dodatna oprema.
Sirena in luči,
res nekaj se godi.*

*Mi doma pa radovedni:
»Kaj, le kje gori?«
Vsi pa smo ponosni:
naši člani so humani,
neustrašni in predani.*

*Hvala ti – gasilec naš,
da pomagaš in rešuješ nas!*

Avtorica: Milena Sirc

**Vsem občanom
občine Dornava
čestitamo
ob občinskem
prazniku in jim
želimo
mного osebnih
in skupnih uspehov!**

Slavica Fras

Sabina Krajnc
9. a OŠ Dornava
Baročni dvorec Dornava, pastel na papirju
(mentorica: Zlatka Prelog)

MESARSTVO VALENKO

Jurij Valenko, s.p.
Dornava 32/a
2252 Dornava
☎ 02/755 03 01

Obiščite nas in
se prepričajte o
naši kvaliteti!

Se priporočamo!

LUKARIJA tours

Milan Belšak, s.p.
Mezgovci ob Pesnici 4
2252 Dornava
GSM: 041/793-451

Se priporočamo!

**AVTOPREVOZNIŠTVO
IN STORITVE Z
GRADBENO MEHANIZACIJO**

Branko Ciglar, s.p.
Dornava 117 d
☎ 02/755 04 11
GSM: 041 692 033

**Ortnarstvo
Kovačec**

VZDRŽEVANJE, UREJANJE, ZASAJANJE OKOLIC
proizvodnja okrasnega grmičevja, sadik
za balkone in enoletnic za cvetlične
grede, urejanje okolice, skalnjakov, ...

Jožica Kovačec
Tel.: 02/755 17 11, GSM: 041 345 746
Se priporočamo!

AAS

**AVTOSERVIS
AVTOLIČARSTVO
AVTOKLEPARSTVO**

MIROSLAV SLODNJAK s.p.
Dornava 24
Tel.: 02/755 25 31
GSM: 041/755 253
E-mail: slodnjak@gmail.com

Se priporočamo!

**KOVAŠTVO IN
KLJUČAVNIČARSTVO
FRANC SLODNJAK**

2252 Dornava 54
Tel./fax.: 02/755 01 91
GSM: 041/699-334

ZA VAS IZDELUJEMO:

- kovinska vrata in ograje,
- kovane ograje,
- kovane okenske križe,
- kandelabre, od 1m do 10 metrov višine
- ter najrazličnejše ključavničarske
in kovaške izdelke po naročilu.

Se priporočamo!

LAST

**KROVSTVO, KLEPARSTVO
SPLOŠNA GRADBENA DELA
POSREDNIŠTVO**

Janez Lah, s.p.
Mezgovci ob Pesnici 70/c
2252 Dornava

Tel.: 02/755 74 21
faks: 02/755 74 20
GSM: 041/375-838

GERARD Metroband ROSEK

CREATON BRAMAC

KLÖBER TONDACH

KNAUF Villas Jungmeier

**MESARSTVO
HERGA, d.o.o.**

MEZGOVCI 67/A
2252 DORNAVA
☎ 02/754 01 16

**KVALITETA
PRIJAZNOST
ZADOVOLJSTVO**

SE PRIPOROČAMO!

Mesarstvo HERGA

SLIKOPLESKARSTVO

IZDELAVA FASAD **RÖFIX**

Janez Cigula, s.p.
Dornava 106 a
2252 Dornava

Tel.: 02/755-33-41
GSM: 041/771-915

Se priporočamo!